

Obiranje hmelja

Zaradi suše poprečna letina

V zadnjem poletnem mesecu, avgustu, imajo polne roke dela zlasti hmeljarji. Teh je sicer v Saleški dolini malo. Se največ se jih s proizvodnjo zelenega zlata ukvarja na območju zadrzne enote Šmartno ob Paki, nekaj malega pa tudi na področju Soštanja in Titovega Velenja.

Tako imajo v Lastni proizvodnji v Šmartnem ob Paki s hmeljskimi sadikami, predvsem vrsto Golding in A sorto — Aururo in Atlasom — okrog 11 hektarjev, v obratu Ravne pa 4 hektarje. Kmetje — koperanti pridelujejo zeleno zlato na 6 hektarjih, prav tako na območju Šmartnega ob Paki, pol hektarja je velik hmeljski nasad v Soštanju, hektar in pol pa v velenjskem obratu. Njihov delež pa kljub vsemu ni zanemarljiv.

Tako so lani Saleški hmeljarji — koperanti pridelali okrog 15 ton zelenega zlata, v Lastni proizvodnji pa kljub štiri hektarje manjši površini za 10 ton več. Čeprav pravi star in preizkušen pregovor »kaksna setev, takšna žetev« ta leto ne bo povsem držala. Naj se si še tako prizadevati in trudili, lanske rekordne letine hmeljarji naše občine ne bodo mogli na-

domestiti. Narava hoče vedno imeti svoj prav in ga bo imela tudi letos.

Hmelj je v tej sezoni dokaj dobro kazal. Toda vse do srede prejšnjega meseca. Zadnje sušno obdobje bo namreč precej vplivalo na količino pridelka. Kajti, kobule bodo zaradi pomanjkanja dežja ostale drobne. To pa takoj pomeni slabšo letino. Tako naj bi po prvih ocenah Saleški hmeljarji pridelali okrog 20 do 25 odstotkov manj zelenega zlata kot so načrtovali, in sicer naj bi znašal hektarski donos 15 centov. Povedano z drugimi besedami naj bi ga koperanti pridelali približno 12 ton, zaposleni v Erini temeljni organizaciji kooperantov Soštanja, zadrzne enote Lastna proizvodnja Šmartno ob Paki pa okrog 25 ton.

Pridelovalci zlato rumenih kobul so pogladi obiralne stroje že večeraj. Hmelj je v tej sezoni dokaj dobro kazal. Toda vse do srede prejšnjega meseca. Zadnje sušno obdobje bo namreč precej vplivalo na količino pridelka. Kajti, kobule bodo zaradi pomanjkanja dežja ostale drobne. To pa takoj pomeni slabšo letino. Tako naj bi po prvih ocenah Saleški hmeljarji pridelali okrog 20 do 25 odstotkov manj zelenega zlata kot so načrtovali, in sicer naj bi znašal hektarski donos 15 centov. Povedano z drugimi besedami naj bi ga koperanti pridelali približno 12 ton, zaposleni v Erini temeljni organizaciji kooperantov Soštanja, zadrzne enote Lastna proizvodnja Šmartno ob Paki pa okrog 25 ton.

13. srečanje narodnozabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin je bilo v nedeljo na Graški gori. Pripredila sta ga KUD Ivan Cankar iz Plešivca in Radio Velenje. Najbolje so zaigrali ansambel Šumah iz Plešivca in VIS Vesna in Topolšice.

Obširneje na zadnji strani. (foto vos)

Delo išče 411 oseb

Preko skupnosti za zaposlovanje Velenje je konec preteklega meseca iskalo delo 411 iskalcev zaposlitve. Največ jih razpolaga s I. stopnjo strokovne izobrazbe (delavci brez poklica) 227, na IV. stopnji 69, s V. stopnjo 66, s VI. stopnjo 9 in s VII. stopnjo strokovne izobrazbe 5 iskalcev zaposlitve.

Med njimi je 196 mlajših od 26 let, več kot polovico med vsemi iskalci zaposlitve pa predstavljajo ženske, 242 jih išče delo. Prvo zaposlitev išče 122 ljudi, tudi med njimi večina žensk, 81.

Konec junija lanskega leta je zaposlitve preko skupnosti iskalo 162 brezposelnih oseb, v avgustu lani se je ta delež povečal na 294 oseb, na Skupnosti za zaposlovanje pa predvidevajo, da se bo tudi letos v prihodnjih mesecih brezposelnost še povečala.

Ta trenutek znaša relativna brezposelnost v občini Velenje 1,7 odstotka, kar je pod republiškim povprečjem, ki znaša okoli 2,4 odstotka.

(mkp)

Dovolj zvezkov in učbenikov za osnovnošolce

»Uh, kako hiti čas« pravijo naši šolarji. Le še nekaj dni in znova bo treba dati na ramena šolske torbice, polne zvezkov, učbenikov in ostalih šolskih stvari.

Misel na šolo se pravzaprav začne že z nakupom šolskih potrebščin. Takole pravi vodja velenjske Mladinske knjige Zmago Frankovič: »Letos so se založniške hiše resnično potrudile in nam zagotovile dovolj zvezkov vseh vrst, tudi nekaterih učbenikov ter ostalih šolskih potrebščin. Tako smo se lahko na novo šolsko leto tudi pri nas resno in temeljito pripravili. Tik pred zdajci smo se uspeli dogovoriti tudi z osnovnimi šolami, da bodo učenci dobili potrebne učbenike v šoli, za vse ostalo pa bomo poskrbeli mi. Tako se prodajne police v naši poslovni enoti kar šibijo pod težo šolskega materiala.«

Tudi prodaja je v Mladinski knjigi v Titovem Velenju dokaj dobro organizirana. Pravega di- rendaja skorajda ni, saj so nekateri starši kupili svojim bistrim glavam vse potrebno za šolo že takoj po 25. juniju, zopet drugi pred dopusti ali v začetku tega meseca.

Čeprav se pri nas ponašamo z brezplačnim šolanjem, je nakup raznih zvezkov, učbenikov in drugih potrebnih stvari za kar-

najuspešnejše nabiranje znanja precejšen izdelek. Sploh v družinah, kjer je pri hiši več šolarjev. Starši prvošolčka morajo na primer odšteti za nakup okrog 80 do 90 tisoč, prav toliko starši sedmošolčka — seveda samo za razne zvezke in ostale potrebšči- ne. Tako so se za plačilo mesečnih obrokov preko sindikata dogovorili le z dvema manjšima delovnim organizacijama. Osta-

li starši pa se morajo znajti kot vedo in znajo.

Se več skrbi kot starši osnovnošolcev imajo v teh dneh starši učencev srednjih šol. Tako kot pretekla leta je namreč tudi letos za te nekoliko slabše poskrbljeno. Pa ne zaradi premajhne prizadevnosti zaposlenih v velenjski Mladinski knjigi, ampak zaradi Zavoda za šolstvo, ki ni pripravil potrebnega seznama učbenikov. Kljub temu jim ga je uspelo dobiti. Kot pravijo, so sedaj »na potezi« profesorji, kako se bodo držali navodil in za avtorje kate-

rih učbenikov se bodo odločili.

Naj ob koncu ne bo odveč opozorilo vsem tistim staršem, ki iz kakršnihkoli razlogov še niso poskrbeli za svojega šolarja, do to store čimprej. Kljub pestri izbiri se namreč zna zgoditi, da kakšnega delovnega zvezka ali drugega potrebnega šolskega materiala ne bodo več dobili.

Krajevna skupnost Lokovica

V nedeljo dvojno slavlje

»Vsi smo krajan, skoraj vsi tako ali drugače povezani z gasilskim društvom«, poudarjajo v krajevni skupnosti Lokovica. Zato so se odločili, da bodo ob letošnjem krajevnem prazniku proslavili tudi častitljiv jubilej tamkajšnjega društva — 80-letnico.

Že v soboto zvečer se bodo na slavnostni seji zbrali predstavniki sveta, skupščine in drugih družbenopolitičnih organizacij v kraju ter gasilska društva, na ka-

Predsedstvo OK ZKS Velenje

Pozornost gospodarjenju

Člani Predsedstva Občinskega komiteja Zveze komunistov Velenje so se na ponedeljkovi seji seznanili z rezultati poslovanja velenjskega gospodarstva v letošnjih prvih šestih mesecih. Ta informacija jim bo pomagala pri usmerjanju nadaljnjih aktivnosti.

Ugotavljali so, da so rezultati zadovoljivi, da pa je še veliko kolektivov, ki v tem času niso ustvarili potrebne akumulacije. Ker je pričakovati, da se bodo te organizacije jeseni prve srečale s težavami, so se na predsedstvu dogovorili, da komisija za družbenoekonomska vprašanja skupaj z ustreznimi strokovnimi službami pridobi podatke in jih analizira. Potem bi v posameznih okoljih namenili glavno pozornost odpravljanju vzrokov, ki preprečujejo ustvarjanje nove vrednosti.

(mkp)

Toča ne prizanaša

Nevihtni oblak s točo, ki je divjal ponekod po Sloveniji 9. avgusta, ni prizanesel tudi nekaterim zaselkom v velenjski občini. Precej škode je nevihta s točo naredila tudi na posevkih predvsem koruzi, v Sentilju. Kmetje pravijo, da prizadeta koruza ne bo dobra niti za silažo, ker se bo pričela sušiti in gniti.

Na posnetku, ki smo ga naredili v dneh po toči, sicer ni videti tako hudo, posledice pa bodo gotovo občutne.

(B. M.)

Velenjski rezervni starešine v Splitu

Nepozabno srečanje v Brodosplitu

Zadnje dni prejšnjega tedna je delegacija zveznih vojaških starešin občine Velenje obiskala delovno organizacijo Brodosplit, kamor so jih povabili rezervni starešine te največje splitske organizacije združenega dela.

Skupaj z delegacijo starešin s Kosova so velenjski vojaški starešine najprej položili venec k spominski grobnici padlim borcem iz Splita. Zatem je vse goste sprejel podpredsednik skupščine občine Split, ki jim je podrobneje prikazal razvoj in načrte tega mesta. Delegaciji sta se potem pogovarjali z gostitelji, rezervnimi starešinami Brodosplita in drugimi, ki so goste seznanili z delom in življenjem skoraj osemtisočlanskega kolektiva. Ogledali so si tudi filma o gradnji in splovitvi ladij. Z velikim zanimanjem so si gostje iz Slovenije in s Ko-

sova ogledali tudi muzej Brodosplita, ki nazorno prikazuje ves razvoj izgradnje plovil, od začetka do danes.

Posebej so bili gostje navdušeni nad splovitvijo luksuzne potniške ladje za finskega naročnika. Potem so se udeležili še pogovora s predstavniki mestne konference zvez rezervnih vojaških starešin Splita. Na tem sproščenem in odkritem srečanju je bilo podanih precej pobud za še ustvarjalnejše sodelovanje med rezervnimi starešinami Splita, Titovega Velenja in Kosova. Podrobneje bomo o obisku velenjske delegacije v Splitu pisali v prihodnjih številkah Našega časa, saj se je lepih trenutkov in zanimivih dogodkov nabralo toliko, da jih ni mogoče strniti v nekaj vrsticah.

B. Mugerle

Delegaciji velenjske občine in Kosova na obisku pri podpredsedniku skupščine mesta Split

Največji dogodek za vse je bila splovitev velike potniške ladje za finskega naročnika

JUGOBANKA

JUGOBANKA TITOVO VELENJE
Kersnikova 1
Telefon: 855-915

Gorenje

Posodobljene in nove
zmogljivosti

Po tritedenskem kolektivnem dopustu se je večina delavcev Gorenjevih delovnih organizacij v Titovem Velenju in Nazarjah — Gorenje Gospodinski aparat, Gorenje Notranja oprema (z izjemo tovarne keramičnih ploščic, kjer so redno delali tudi med kolektivnim dopustom), Gorenje Elektronika Široka potrošnja, Gorenje Elektrokovinarska oprema in Gorenje Mali gospodinski aparati Nazarje — v ponedeljek, 15. avgusta, vrnila za tekoče trakove in stroje.

Sicer so v vseh delovnih organizacijah opravili zadnje tri tedne redna vzdrževalna dela, da je v ponedeljek stekla nemotena redna proizvodnja. V Gorenju Gospodinski aparat, Gorenje Elektronika Široka potrošnja, Gorenje Mali gospodinski aparati pa so se med kolektivnim dopustom lotili tudi večjih naložbenih del, ki jih med rednim proizvodnim delom ni mogoče opraviti.

V Gorenju Gospodinski aparat sodijo naložbe v okvir prizadevanj, da povečajo zmogljivosti za proizvodnjo izdelkov bele tehnike, da nadalje zvišajo kakovost in zmanjšajo porabo energije pri njihovi proizvodnji. V tozdu Stedilniki, kjer bo stekla redna proizvodnja 22. avgusta, so zamenjali peč za žganje emajla; po-

skusno je začela z delom 16. avgusta, namestiti pa so tudi že 5 velikih vtičnih v transfer liniji za preoblikovanje pločevine. V tozdu Galvana z menjavo sistema cinkanja povečujejo zmogljivosti. V tozdu Kondenzatorji Rogatec so začeli s tehnološko prenovo proizvodnje kondenzatorjev. Sicer so izpraznili čistilno napravo in opravili še nekatera druga dela. Med kolektivnim dopustom je delalo okrog 300 zaposlenih iz Gorenja Gospodinski aparat ter 50 drugih delavcev.

Naložena dela, ki so jih med letošnjim kolektivnim dopustom opravili v tej največji Gorenje delovni organizaciji bodo omogočila, da bo Gorenje Gospodinski aparat v prihodnje še uspešneje nastopal na tehnološko najzahtevnejših svetovnih trgih.

Pomembna naložena dela so opravili tudi v delovni organizaciji Gorenje Elektronika Široka potrošnja. Posodobili so tehnologijo in namestiti nekatero nove stroje in naprave, kar bo omogočilo, da bodo že prihodnji mesec lahko prešli na izdelavo 400 barvnih televizijskih sprejemnikov na dan (zdaj jih naredijo 300).

V Gorenju Mali gospodinski aparat Nazarje pa so namestiti v oddelku Plastika novi žerjavni progi, ki bodo omogočili kar najhitrejšo zamenjavo orodij.

V vseh Gorenjevih delovnih organizacijah pa so nadaljevali z aktivnostmi za izboljšanje delovnih pogojev zaposlenih. N. K.

SAVINJSKO-ŠALEŠKA NAVEZA

Pa le ni razlik!

Pravijo, da je v naši preljubi regiji, ki ji nekateri včasih zamerijo enotnost, drugič pa jo hvalijo zaradi različnosti, najmanj razlik poleti. Ne zato, ker je v tem času najmanj vročih razprav, ker v tem času delegati ob še tistih tako redkih srečanjih molčijo, saj so njihove misli vsepovsod drugod, le pri temi, ki je na dnevnem redu ne; ne zaradi vsega tega. Ta čas je manj razlik predvsem zato, ker je v tem času na našem območju veliko najrazličnejših prirediteljev. Najrazličnejših prirediteljev je veliko — vendar so si med sabo zelo podobne.

Posebnost zadnjih let so razne »kmečke« prireditve. Na njih naj bi organizatorji postregli s starimi običaji — s kmečkimi opravili, kot so bila pred več leti. Pri tem je zanimivo, da zelo pogosto vloga kmetov prevzamejo člani raznih kulturnih organizacij, med gledalci in opazovalci pa je veliko pravih kmetov. Ti se ob takih prikazih košnje s koso, žetve s srpom, sekanja drevs s sekuro in ročno žago, mlače s cepci in podobnih stvarih le bolj grenko nasmihajo. Ob sedanjem stanju se namreč močno bojijo, da kmalu to ne bo več obujanje

spominov, ampak žalostna resničnost. Za mehanizacijo je namreč vse manj denarja in čeprav ljudje po trgovinah tarnajo nad visokimi cenami kmečkih pridelkov, kane v njihove žepce (prejmalno denarja).

Malo manj kmečke (ne da bi žalili ta stan) so razne noči. Med poletnimi prireditvami si je »noč« pridobila poseben pomen. Kot da bi organizatorji želeli poudariti, da se zvečer ne bo zgodilo dovolj — da je za ves pester program potrebna vsa noč. Pa čeprav se potem izkaže, da ni ravno tako. Res pa je, da zvečer ne bi mogli postreči vseh jedil, ki so jih pripravili, ne stočiti vse pijače v sodih in steklenicah. Kajti čeprav se že dolgo pepricujemo, da je prišel čas streznitve, nas mnogi še vedno želijo opijati. To pa seveda še zdaleč ne velja le za organizatorje takih prirediteljev. Mnogo huje od opijanja z vinom ali pivom je druge vrste opijanja, ki prihaja iz višjih vrhov.

Ampak o tem pa danes ne bomo pisali. Zdaj je namreč poletje; za razgrete glave pa tako težko premišljanje ni primerno. Kajne?

(frk)

Gorenje

Avgustovske naloge

Prva polovico meseca avgusta so bili zaposleni v Gorenjevih delovnih organizacijah v Titovem Velenju in v Gorenju Mali gospodinski aparat Nazarje na kolektivnem dopustu.

Od ponedeljka, 15. avgusta naprej, pa so, kljub vročini, ki jih pesti na delovnih mestih, začeli uredničevati planske obveznosti za mesec avgust. Z operativnimi delovnimi načrti je predvideno, da bodo v Gorenju Gospodinski aparat izdelali nad 77.000 velikih gospodinskih aparatov, ob tem pa še 47.600 kompresorjev, nad 63.000 kondenzatorjev in

več kot 35.000 programatorjev. V tozdu Gradbeni elementi Gorenja Notranja oprema je načrtovana proizvodnja 108.000 kvadratnih metrov keramičnih ploščic (tovarna je obratovala tudi v času kolektivnega dopusta!). V Gorenju Elektronika Široka potrošnja bodo ta mesec naredili 4200 barvnih TV sprejemnikov, v Gorenju Mali gospodinski aparat Nazarje načrtujejo proizvodnjo skoraj 64.000 malih gospodinskih aparatov, v Gorenju Servis pa je za mesec avgust predvideno skoraj 84.000 servisnih posegov. (N. K.)

OBNOVLJENO SKLADIŠČE GRADBENEGA

MATERIALA — Velenjska Era namenja veliko pozornosti posodobitvi svojih trgovin in drugih lokalov. Pred nedavnim so preuredili (v prostorih Gradisa) ob železniški postaji v Šoštanj skladišče gradbenega materiala in kmetijske mehanizacije, kar jih je veljalo okoli 100 milijonov dinarjev.

Kot je povedal vodja sektorja gradbeni material in tehnično blago Janez Polh je mogoče tukaj nabaviti ves potreben gradbeni material, od opeke, cementa, strešnikov, instalacijski material... in pa kmetijske stroje s priključki, umetna gnojila...

Odličen nastop v NDR

Pred nedavnim je bila v vzhodnonemškem mestu Schleizu mednarodna motociklistična tekma. Na hitri in zahtevni progi je nastopil tudi tekmovalci AMD Slovenj Gradec Primož Sovič, dirko pa si je ogledalo 150.000 gledalcev. Na treningu je imel Primož hude težave z motorjem. Odpovedala mu je glavna gred in je med 39 tekmovalci dosegel šele 25. čas. Popravitelj

motorja je trajalo vse do zgodnjih jutranjih ur. Motor je bil tako pripravljen za dirko in Primož si je z izredno vožnjo s sedmega startnega mesta priboril sedmo mesto, kar je doslej njegova najboljša uvrstitev na mednarodnih tekmah. Na prvi dve mesti sta se sicer uvrstila madžarska tekmovalca, tretji in četrti pa sta bila Janez Pintar in Alojz Pavlič. R. Žbičajnik

KONJEREJSKO DRUŠTVO SLOVENIJE

PODRUŽNICA MOZIRJE-VELENJE

Obveščamo vas, da je letni pregled rodovniških kobil in žrebcev. Pregled bo v Mozirju ob 9.00 uri — sejmišče pri mostu v Loke. Za občino Velenje v Gaberkah ob 11.30 pri gasilskem domu (izberite najbližje mesto). K pregledu pripeljite kobile z žrebci in žrebice, ki so bile v letu 1988 pripuščene k žrebcu (tri letne žrebice). Pregled je za vse rodovniške kobile Haflinger pasme, Noriške pasme (A rodovnik) in slovenske toplokrvne pasme. Premija za žrebice, ki bodo priznane za nadaljnjo rejo in bo rejec sklenil pogodbo za tri letno rejo, znaša letos 160.000 din. Premija se bo izplačala v mesecu oktobru preko pooblaščenega združne službe, kjer se bo tudi podpisala pogodba. Rejci morate na pregledu povedati katera ženska žrebca boste obdržali za plime in zanje vzeli premijo, katera pa želite prodati na plemenskem sejmju. Prinesite tudi lanske in letošnje pripustne liste. Pregled bo v vsakem vremenu in se ne bo ponavljal.

Paška vas

Novi gasilski vozili

Gasilci Paške vasi sodijo po svoji dejavnosti med prizadevna tovrstna društva v naši občini. Ze v preteklih letih so vzgoji članov, predvsem pa preventivi namenili vso pozornost. Od prejšnje sobote dalje bodo v teh prizadevanjih lahko gotovo še uspešnejši.

Svojemu namenu so namreč konec prejšnjega tedna predali dve gasilski vozili, in sicer cisterno, ki so jo kupili pri gasilskem društvu Kölln ter novo komandno vozilo. Slednjega, vsaj tako so zatrjevali na sobotni slovesnosti, bodo uporabili takrat, kadar na kraj požara ne bodo mogli kako drugače. Njihov požarno-varnostni rajon se razprostira tudi po hribovitem področju in je zato takšno komandno vozilo nujno potrebno. Seveda pa si kljub novim voziloma želijo, da bi jih

rdeči petelin poklical na pomoč čimmanjkrat.

Ob tej priložnosti so vrli paški gasilci pripravili tudi meddruštveno tekmovanje. Udeležilo se ga je deset desetlin. V ženski konkurenci so slavile gasilke iz Smartnega ob Paki pred tekmovalkami Pesja, pri moških pa so preizkušnjo najhitreje in najbolje opravili tekmovalci iz Braslovč pred ekipo gasilskega društva Šoštanj-mesto ter Mozirjem.

(tap)

Z novima gasilskima voziloma so gasilci Paške vasi ne le izboljšali strojni park, ampak bodo lahko še bolj poskrbeli za požarno varnost na svojem področju

Gasilsko društvo Vinska gora

Šest desetletij delovanja

Gasilsko društvo v Vinski gori so ustanovili leta 1928, zanimiva pa je pobuda za ustanovitev. Dali so jo namreč mladiči žita pri Benkoču, imenovali pripravljali odbor in ustanovna skupščina je bila v gostilni Štajner. Novo društvo se je zagnano lotilo dela in že leta 1932 so nabavili motorno brizgalno Rosenbauer. Tega leta so pričeli tudi izgradnjo doma in ga hitro tudi zgradili. Ta dom se je leta 1953 v hudem viharju porušil. Delo društva se je zlasti razmahnilo po drugi vojni in to na vseh področjih. Omenimo le nekatere dogodke. Leta 1968 so razvili društveni prapor. Leto kasneje pa pričeli z izgradnjo novega doma in ga z veliko odrednjem in prostovoljnega dela čla-

nov in ga ob prvem praznovanju praznika občine Zalec v Vinski gori leta 1973 izročili namenu. Ze leto zatem so bili bogatejši za novo motorno brizgalno, leta 1976 pa so uradno prevzeli še gasilsko cisterno. Vsa ta leta se je društvo številčno in kadrovsko krepilo, obenem pa že leta 1980 dobilo novo TAM-ovo orodno vozilo. S tem uspehov še ni konec. Leta 1985 so jim, rojaki iz Avstrije podarili novo brizgalno, pričeli pa so graditi tudi prizidek k domu, ki so ga uradno predali namenu julija letos ob 60-letnici delovanja društva, obenem pa dobili tudi terensko tehnično vozilo, ki so jim ga prav tako podarili rojaki iz Avstrije, njihovi nekdanji sokrajani. B. Mugerle

Silvo Cerjak

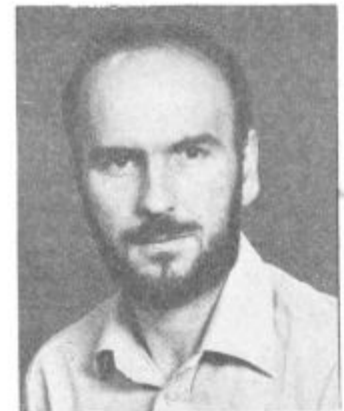
LE MALO JE LJUDI, KI GREDO IZ UHOJENIH POTI IN SLEDIJO SVOJEMU HREPENJENJU

V TANZANIJI, KI JE ZA VEČINO LJUDI LE ENA OD NEPOMEMBNIH AFRIŠKIH DRŽAV, JE OSTAL SILVO CERJAK.

OSTAL JE NA ENEM OD SVOJIH PETTISOČAKOV, KJER GA JE VISI NA PRESENETILA NA NAJBOLJ KRUT NAČIN.

ČE MORJE ODPLAVI GRUDO PRSTI JE ZEMLJE MANJ, OB SMRTI VSAKEGA PRIJATELJA JE ME NE MANJ!

Kar naenkrat smo onemeli in pod močnimi skladi večnega ledu afriškega Kilimanjara smo se morali soočiti z najboljšim krutim dejstvom, da te ni več in da se homo morali domov vrniti brez tebe.

Ko bi morali skupaj najboljši doživljati vse čudovitosti Kilimanjara in sveta pod njim, ki smo si ga tako želeli in garali zanj, smo prazni nemo strmeli vate, ko smo te skozi nasade banan in ekso-

tičnega cvetja vozili proti bobnišnici v dolini, da potrdijo nezbrsno dejstvo, da te ni več.

Zelzel sem si lahko le, da ta vožnja ne bi imela nikoli konca.

Silvo je veliko svoja dela in življenja podredil alpinizmu. Zato so bile Silvovo življenje v veliki meri gore, prepadne stene, snežni viharji, plazovi, mrzle noči brez spanja, strah, pogum, veselje in žalost, tudi treninji in garanje brez počitka, poležavanje v savnah, topli dom, avanture, nevarnosti in se bi lahko našteval.

Le kdo bi znal prešteti kolikokrat smo se skupaj potepali vracali z gora.

In ker je tega, za večino ljudi nekorišnega sveta veliko, smo vedno znova tudi odhajali.

Tudi to je čar uročenege sporta, ki človeka vedno znova odrga od topllega domačega ognjišča, da gre na novo pot.

Kako prijetne ali pa tragične so vrnitve s takih poti vedo le izbranci, ki to doživijo.

Ker smo se mi vedno vračali sem imel občutek, da se nam ne more nič zgoditi. Toda žal v gorah tudi za tiste, ki jim veliko pomenijo, obstaja cona smrti, meja, ki je ne zna določiti noben strokovnjak, meja, ki je napisana v zvezdah.

Tolikokrat smo skupaj pomagali drugim, ki jih je kakorkoli doletela nesreča v gorah.

In zgodilo se je, da tebi Silvo nisimo mogli pomagati.

Tako je pod vročim Kilimanjarom, med cvetočimi rododendromi, evkaliptusi, bananami in kokosi, v enem samem zelenju zagorel velik ogenj, ki se je videl daleč na goro.

Silvo, oprusti, ker odhajamo naprej brez tebe.

Toliko ciljev, ki smo jih skupaj načrtovali, je še pred nami, da ni počitka.

Nekako pa boš vedno ostal z nami. Nosili te bomo s seboj, kot smo te nosili tudi iz Afrike.

In če nobena stena, noben kamen, plaz ali nobena razpoka nikjer na svetu ne čaka na nas, da nam prekine pot po kateri hodimo, se bomo nekoč umirili tu nekje blizu tebe, med gozdovi in polji po katerih smo skupaj tolikokrat nabirali moči za nove cilje!

Silvo, zato, samo na svidenje!

IVČ KOTNIK

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednevnik »Saleski rudar«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan

Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrčkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, česta Františka Foita 10, telefon (063) 853 451, 856 955, 855 450. Brzjavni

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 700 dinarjev. Mesečna naročnina 2.540 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 15.240 dinarjev, za tujino 25.900 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS GLAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Gorenje Servis

Uspešno prvo polletje, novi naložbeni dosežki

Podobno kot v drugih delovnih organizacijah Gorenja v Titovem Velenju so tudi v Gorenju Servisu v letošnjem prvem polletju dobro delali in gospodarili. Uresničili so vse planske cilje prvega polletja, uspešni pa so bili tudi pri izpolnjevanju naložbenih načrtov.

Delavci Gorenja Servis so v obdobju januar—junij opravili več kot 600.000 servisnih posegov. Pri tem opozarjajo, da zaradi nenehnega večanja kakovosti Gorenjevih izdelkov upada število servisnih posegov, ki jih je treba opraviti v garancijskem roku. Na druge servisne storitve, se pravi na tiste zunaj garancijskega roka, pa vpliva upadanje življenjske ravnj prebivalstva. V Gorenju Servisu so se zategadelj odločili, da lahko naročniki njihovih servisnih uslug opravljeno delo plačajo tudi v več obrokih. Tako so ustregli mnogim, ki zaupajo kakovostnim storitvam Gorenja Servisa.

V takšnih pogojih je nadvse pomembno, da so v delovni organizaciji, kot poudarja direktor Todor Dmitrovič, začeli uvajati nekatere nove dejavnosti oziroma razširili obstoječe. Dokaj znana je industrijska obnova najpomembnejših sestavnih delov za Gorenjeve izdelke: v prvem polletju so industrijsko obnovili nad 25.000 sestavnih delov, od tega okrog 6.000 elektromotorjev, 3.000 katodnih cevi za barvne TV sprejemnike, nad 1.000 kompresorjev itd. Za barvne TV sprejemnike, na primer, industrijsko obnavljajo že vse pomembne sestavne dele, začeli pa so tudi z industrijsko obnovo motorjev za Gorenjevo malo kmetijsko mehanizacijo. Uspešno uresničujeta tudi načrt proizvodnje toplotnih črpalk. V prvem polletju so jih naredili 450, letna proizvodnja pa se bo približala 1.000 toplotnim črpalkam.

Industrijska obnova sestavnih delov za Gorenjeve izdelke je nadvse pomembna in koristna za vse, za skupnost in občane.

Industrijsko obnovljen sestavni del je za kupca cenejši, čeprav je prav tako zanesljiv kot

nov (zanj daje Gorenje Servis običajno jamstvo), družba pa prihrani surovine, energijo in še kaj.

Gorenje Servis pa je tudi pomemben izvoznik. V prvem polletju so z izvozom rezervnih delov in storitev ustvarili 192 milijard dinarjev, kar predstavlja kar 8 % celotnega prihodka delovne organizacije.

Ze uvodoma smo zapisali, da v Gorenju Servisu tudi v letošnjem letu uspešno izpolnjujejo naložbene načrte. V Beogradu so povsem obnovili prostore Gorenja Servisa, sicer pa so nadaljevali z obnovo oziroma zamenjavo voznega parka servisov in tovrstnega voznega parka. Te dni so preselili v nove prostore pri Kolodvorski restavraciji v Titovem Velenju Servisni center Titovo Velenje (doslej je delal na dveh lokacijah, na Foitovi 8 in Partizanski 12). S tem so ustvarili nove pogoje za zaključek posodabljanja centralnega skladišča Gorenja Servisa v Titovem Velenju, ki bo popolnoma informatiziran in v katerem bodo računalniško obdelovali vse materialne tokove, tudi tiste med centralnim skladiščem in pretočnimi skladišči na terenu. Nadaljujejo z urejanjem omrežja radijskih zvez. Preko oddajnika so že povezani Gorenjevi serviserji na področju Ljubljane in Kranja. Drug oddajnik so uredili na gori Oljki za serviserje na širšem celjskem področju in na Koroškem. Tudi na ta način želijo zmanjšati stroške poslovanja, ki na mnogih področjih rastejo neodvisno od njihove volje.

V Gorenju Servisu pripovedujejo, da so prvi pri nas razvili sistem računalniškega načrtovanja omrežja kabele televizije. Tovrstna dela lahko opravljajo po vsej Jugoslaviji (to novo dejavnost lahko zaznajo tudi mnogi občani v Titovem Velenju in okolici), saj so za to ustrezno strokovno usposobljeni in tehnično opremljeni. Skupaj z delovno organizacijo Gorenje Notranja oprema uvajajo sistem dobave in montaže izdelkov za znanega kupca; povsem ga bodo vpeljali do konca leta. Uspešno pa opravljajo tudi transportne in špedicijske usluge za potrebe Gorenjevih delovnih organizacij v Titovem Velenju; to dejavnost so prevzeli po opravljeni zadnji reorganizaciji.

N. K.

Gorenje Gospodinski aparati—tozd Kondenzatorji Rogatec

Tehnološka prenova

Čas kolektivnega dopusta so tudi v tozdu Kondenzatorji Rogatec delovne organizacije Gorenje Gospodinski aparati izkoristili za nekatera večja vzdrževalna dela, ki jih med rednim proizvodnim delom ni mogoče opraviti, uredili so linijo za kompletiranje cevnega izparilnika za zamrzovalne skrinje, pripravili pa so tudi vse potrebno za postavitev strojev za prehod na proizvodnjo žičnih kondenzatorjev, s čimer bo opravljena temeljita tehnološka prenova te proizvodnje.

Zadnje dni julija in prvo polovico avgusta so v Rogatcu in Bistrici ob Sotli pregledali stroje in naprave ter

opravili potrebna vzdrževalna dela. V Rogatcu so med drugim zamenjali transformatorsko postajo in toplotno peč. Nadalje so uredili poseben oddelek za kompletiranje cevnega izparilca za zamrzovalne skrinje; ta zaključna dela so opravljali doslej v tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika Gorenje Gospodinski aparati v Titovem Velenju. Odprtje tega novega oddelka, kjer bodo delali v 2 izmenah, je omogočilo zaposlitev 12 novih delavcev, ki so se za nova dela usposabljali v Titovem Velenju. Kompletirane cevine izparilce bodo iz Rogatca pošiljali Gorenjevi tovarni zamrzovalnih skrinj v Titovem Velenju. Na dan bodo, kot predvidevajo, kompletirali 1000 cevnih izparilcev. Da bi teklo dobave nemoteno so zaposleni v tem

novem obratu začeli z delom že pred zaključkom kolektivnega dopusta.

Seveda pa si v Rogatcu največ obetajo od posodobitve proizvodnje kondenzatorjev. Zdjaj delajo lamelne kondenzatorje, že jeseni pa naj bi prišli iz te Gorenjeve tovarne prvi novi žični kondenzatorji. Najodobnejši avtomatski točkalni stroji, ki jih bodo dobili iz Švice, bodo zagotavljali kar najvišjo kakovost izdelkov, novi stroji pa bodo omogočili tudi povečanje produktivnosti dela. Za potrebe Gorenja Servisa bodo v Rogatcu delali tudi še lamelne kondenzatorje, sicer pa bodo na leto naredili najmanj 1.100.000 cevnih kondenzatorjev oziroma okrog 4000 na dan. S tem bodo zadovoljili vse Gorenjeve potrebe po kondenzatorjih, nekaj jih bo na voljo tudi za druge.

V obratu Rogatec že nekaj časa delajo tudi polizdelke iz pločevine za tozdi Štedilniki Gorenje Gospodinski

aparati. Po namestitvi nove, najsodobnejše opreme za proizvodnjo žičnih kondenzatorjev, bodo stare stroje porabili za proizvodnjo polizdelkov še za nekatere druge tozde Gorenje Gospodinski aparati, pri tej proizvodnji pa bodo zaposlili delavce, ki zdaj delajo lamelne kondenzatorje.

V obratu Bistrica ob Sotli tozda Kondenzatorji Rogatec, kjer zdaj v 2 izmenah naredijo na dan okrog 2000 termostatov, bodo po pridobitvi potrebnih kakovostnih znakov tujih tržišč, povečali proizvodnjo od sedanjih 500.000 na okrog 750.000 termostatov letno. Nekaj teh izdelkov bo na voljo tudi kupcem zunaj poslovnega sistema Gorenje. Iz Bistrice ob Sotli pa ob proizvodnji zagonske rejeleja s priključnico za kompresorje, ki ga vgrajujejo v Gorenjevi tovarni v Crnomlju, načrtujejo razvoj še sodobnejšega zagonske rejeleja s priključnico za nove kompresorje, ki jih bodo delali v Crnomlju.

N. K.

Reševanje inovacijskega predloga Vinka Rejca

V 23. številki »Našega časa«, 9. junija letos, je bil objavljen razgovor z inovatorjem Rejcem Vinkom, delavcem IUV — TOZD Tovarna usnja Šoštanj. Ker so v članku med drugim navedene nekatere nepravilnosti in zato nepopolne informacije, ki mečejo senco tudi na rezultate ustvarjalnega dela drugih inovatorjev, bi želeli na tem mestu odgovoriti pisno članku in vsem bralcem objektivno prikazati resnico okoli reševanja inovacijskega predloga tov. Rejca.

Tov. Vinka Rejca, zaposlen v IUV, TOZD Tovarna usnja Šoštanj, je leta 1984 svoji matični organizaciji prijavil inovacijski predlog Lepljenje kož na steklo brez uporabe lepila. Avtorjeva zamisel je bila naslednja: mokre kože po neutralizaciji se ob dobrem raztegotvanju z letvijo dovolj primejo na steklene plošče tudi brez lepila, to pa naj bi pomenilo prihranek količine lepila, priprave, brizganja in brisanja lepila, izboljšanje kakovosti svinjskega usnja (večja mehkoaba in čistost), prihranek energije in spiralne vode za čiščenje plošč.

Ker tov. Rejca v matični organizaciji ni uspel predloga preveriti in uveljaviti, je se istega leta ob podpori in pomoči strokovnih delavcev na Vrhniki opravil vrsto poskusov na nevtraliziranem svinjskem usnju (v TUŠ so tega takrat izdelovali le v manjših količinah). Opravljeni poskusi so pokazali, da je zamisel tov. Rejca za vključitev v redno proizvodnjo preveč tvegana in ekonomsko vprašljiva. Med samim sušenjem je namreč v primerjavi z običajnim tehnološkim postopkom padlo s plošč na tla tudi nekajkrat več kož, katere smo morali izločiti in jih uporabiti za manj vredne izdelke. Ugotovljeno je bilo, da bi za vključitev predloga v redni proizvodni proces morali zagotoviti natančno in

sprotno regulacijo pogojev sušenja (temperature in vlage) za vsako vrsto, velikost in debelino usnja posebej, zagotoviti enakomeren ritem dela in stalen pritok svežih kož iz barvarne, precejšnjo spremembo organizacije dela v barvarni, predlog pa tudi ni uporaben za usnje, debelejšje od 0,8 mm. Teh idealnih pogojev pri našem obsegu proizvodnje in obstoječi opremi nismo mogli (in jih še vedno ne moremo) zagotoviti. Zaradi izvirnosti zamisli in kot vzpodbudo za morebitno dopolnitev predloga smo leta 1985 tov. Rejcu izplačali akontacijo, četudi predlog ni bil uporaben za prakso.

Leta 1985 je tov. Brane Jereb prijavil inovacijski predlog Opustitev strojnega napenjanja barvanega setnil in napalnan usnja (kasneje je bil razširjen se na velur cepljenec, napalnan cepljenec ter velur iz mavžanih kož). Te artikule smo po običajni tehnologiji sušili v kanalski sušilnici ter jih po valjkanju strojno napenjali. Jerebova zamisel pa je bila: barvano usnje, ki bi ga posušili na vakuum ali pešting sušilnicah v raztegnjenem stanju, po valjkanju ni potrebno več strojno napenjati. Faza napenjanja, s katero kože dokončno posušimo in jim obenem povečamo površino, je bila že dolgo ozko grlo v dodelavi, saj zahteva veliko delovnega napora, predvsem pa veliko (in to izključno ženske) delovne sile.

Jerebov predlog je torej pomenil možnost rešitve tega problema. Postopka s sušenjem na vakuum sušilnicah zaradi mrežastih odvisov na kožah nismo vpeljali v prakso. Opustitev strojnega napenjanja ob ustreznem sušenju na peštingu pa smo z nekaterimi tehnološkimi dopolnitvami (modifikacija pešting sušilnice, spremenjen način maščena itd., pri katerih so sodelovali tudi drugi strokovni

delavci) v celoti sprejeli in ga vključili v redni proizvodni proces. Učinek tega predloga izvira izključno iz prihranka pri napenjanju in še danes ustreza zmanjšanju potreb 11 delavk na dan.

Pri preverjanju optimalne izvedbe tega postopka so bili preizkušeni vsi sistemi sušenja, med njimi tudi Rejčeva ideja sušenja na pešting sušilnicah brez lepila. Nekajmesečni poskusi pa so pokazali, da je število barvanih kož, odpadlih s plošč na tla, preveliko. Za vse barvano usnje, sušeno na pastingih, smo ponovno uvedli lepljenje na plošče s škrobom lepilom, čeprav v zmanjšanih koncentracijah, opustili pa seveda napenjanje. Na ta način delamo še danes. Pri določitvi

ODMEVI

višine nadomestila Jerebovega predloga so bili upoštevani vsi, ki so pri uresnitvi v prakso sodelovali. Tako tudi tov. Rejca z deležem 15 %, ker se je v času ocenjevanja del proizvodnje še vodil po postopku brez uporabe lepila, kasneje pa je bil uknjen.

Iz teh dejstev je povsem razvidno, da gre pri obeh inovacijskih predlogih za povsem drugačno vsebino, drugačno strukturo prihrankov in drugačno možnost uporabe, skratka, za dva različna predloga. Tov. Rejca je bil o 15% deležu v inovaciji tov. Jereba obveščen s sklepom, ki je bil res morda malo okoren (ni bil ustrezno obrazložen, tov. Rejca navaja kot avtorja in ne kot soavtorja), s katerim pa se ni strinjal in je vložil zahtevo za varstvo pravic na delavski svet TOZD Usnjarna Vrhnika.

Iz vsebine zahteva za varstvo pravic je bilo razvidno, da je sklep komisije za inovacije o priznavanju soav-

torstva v Jerebovi inovaciji tov. Rejca zavedel, tako, da je menil, da je komisija obravnavala njegov inovacijski predlog. Ker smo menili, da gre le za nesporazum, tov. Rejca na sejo delavskega sveta, ki je obravnaval njegov zahtevek nismo vabili, da ga ne bi še dodatno obremenjevali, pač pa mu je bil vročen obrazložen sklep delavskega sveta, iz katerega pa je bilo jasno razvidno, zakaj je bilo tov. Rejcu priznana nadomestilo in kakšne obveznosti ima TOZD Usnjarna Vrhnika še do njegove inovacije.

Vendar se tov. Rejca s tem ni strinjal in se je odločil sporno zadevo odstopiti sodišču, s tem, da je v predlogu zahteval sodno varstvo tako za priznanje pravic, ki mu grejo iz njegove inovacije podane v TOZD TUŠ, kakor tudi v TOZD Usnjarna Vrhnika.

Sodišče združenega dela v Ljubljani pa se je ob obravnavi Rejčevega zahtevka izreklo za nepristojno in je tisti del Rejčevega zahtevka, ki ga ima TOZD TUŠ odstopilo Sodišču združenega dela v Celju (glede na to, da je tov. Rejca v delovnem razmerju v TOZD TUŠ), zahtevek do TOZD Usnjarna Vrhnika pa opredelilo kot civilno — pravni zahtevek in ga odstopilo Temeljnemu sodišču v Ljubljani. Enoti na Vrhniki, tov. Rejcu pa izven obravnave priporočilo, da zadevo reši po mirni poti, kar je tudi v interesu nas vseh, zato je že bil ponovno opravljen razgovor s tov. Rejcem, ki je kljub podanim obrazložitvam smatral kot primerno nadomestilo za svoj inovacijski predlog 1.200.000 din.

KOMISIJA ZA IZUME, TEHNIČNE INOVACIJE IN KORISTNE PREDLOGE TOZD Usnjarna Vrhnika predsednik MARJAN NOVAK

Občina Velenje

Novi komunalni objekti

Čeprav neprestano ugotavljamo, kako nam za to in za ono zmanjkuje denarja, pa se da z dobro politiko tudi v teh sušnih časih marsikaj postoriti. Če ne verjame, potem se zapeljite malo po Saleški dolini in videli boste, da se veliko dela. »Razkopano« je marsikje, kmalu bomo bogatejši za nekaj komunalnih objektov. V Šoštanju gradimo Centralno čistilno napravo Saleške doline, v središču mesta napeljujejo primarni vroečvod za naselje Pohrastnik, pred kratkim so v tem kraju prenovili Tekavčeva cesta, v Podkraju pripravljajo mesta za nove pokope, h koncu gredo že dela na magistralnem vodovodu Velenje—Šoštanj, v Skalah gradijo novo mrliško vežico, morda že konec avgusta pa pričnemo z nadaljnjo rekonstrukcijo Kidričeve ceste vključno z ureditvijo križišča te ceste z Efenkovo in Tomšičevo, pa še bi lahko kaj našeli.

To je tudi nekaj objektov, ki smo si jih ogledali prejšnji teden in jih danes predstavljamo v sliki in besedi. Morda bi morali zapisati uvodoma le še to — vsi objekti so plod velikih naporov vseh, ki delajo kot delegati ali kot strokovnjaki na komunalnem področju.

ČISTILNA NAPRAVA SALEŠKE DOLINE

Marija Tekavec iz plansko razvojnega sektorja Vekosa, ki je veliko časa posvetila temu projektu nam je pojasnila, da je investitor Vekosova temeljna organizacija Komunalna oskrba, ki je gradbeno dovoljenje pridobila konec lanskega leta. Zaradi pomanjkanja sredstev in na zahtevo revizijske komisije Zveze vodnih skupnosti Slovenije bomo čistilno napravo gradili v dveh etapah — najprej objekt za mehansko čiščenje odplak, potem pa še objekt za biološko čiščenje.

V prvi etapi — ta je sedaj v gradnji — bodo zgradili črpališče z grabljami in siti, za A stopnjo čiščenja prodozračan maščobnik, peskolov in primarno sedimentacijo; pa zgoščevalce, ogrevano gnilišče s kotlovnico in

dostopnim stolpom, upravno — pogonski objekt dehidracije blata in prešo, plinohram, za prvo etapo bodo tudi uredili okolico in zgradili komunalne in energetske priključke.

Ta del bomo gradili letos in prihodnje leto. Uresničitev načrta je odvisna od pravočasnega dotoka sredstev. Prva etapa — gradnja objektov za mehansko čiščenje odplak je bila v investicijskem programu vrednotena na 4,6 milijard dinarjev — po cenah 30. julija lani, v enem letu pa se je vrednost naložbe povečala kar za 2,77 krat in znaša danes 12,742 milijard dinarjev. Celotna vrednost čistilne naprave — tudi druge etape — pa je danes ocenjena na 21,480 milijard dinarjev.

Marija Tekavec pravi, da letos pričakujejo 3 milijarde dinarjev

iz Vodnega gospodarstva in 3,25 milijard Rudnika lignita Velenje iz investicijskega programa Jame Šoštanj. Podpisani so že samoupravni sporazumi o združenju sredstev, do 15. julija pa so od Vodne skupnosti že prejeli 2 milijardi dinarjev, kasnije pa sredstva Rudnika lignita.

Vsa sredstva so takoj plasirali

Na gradbišču centralne čistilne naprave

izvajalce del — Vegradu, ki opravlja gradbeno — obrtniška dela in mariborski Hidromontaži, ki je izvajalec instalacijskih del in strojne opreme.

Po izračunih projektanta naj bi po izgradnji prve etape že dosegli polovični učinek čiščenja odplak, seveda ob pogoju, da Tovarna usnja Šoštanj dokonča

1. fazo čiščenja industrijskih odplak.

TEKAČEVA CESTA V ŠOŠTANJU

Ko smo že bili v Šoštanju, nismo mogli drugače, kot da se peljemo po obnovljeni Tekavčevi cesti. Prejšnji mesec so zaključili

Na gradbišču centralne čistilne naprave

dela na njej. Cesto so obnovili, uredili vse potrebne priključke, odvodnjavanje, sanirali vodovod, uredili pločnik, cesto pa so tudi razširili.

PRIMARNI VODOVOD ZA PODHRASTNIK

Tudi središče Šoštanja je ta čas gradbišče. Delavci Vekosa speljujejo primarni vroečvod za naselje Podhrastnik. Dela financirajo krajevna skupnost Skorno — Florjan, Rudnik lignita Velenje in Komunalna skupnost občine Velenje. Dela naj bi sklenili do začetka kurilne sezone, vendar pa se ta čas srečujejo s težavami, ker kasnije sredstva lignita Velenje.

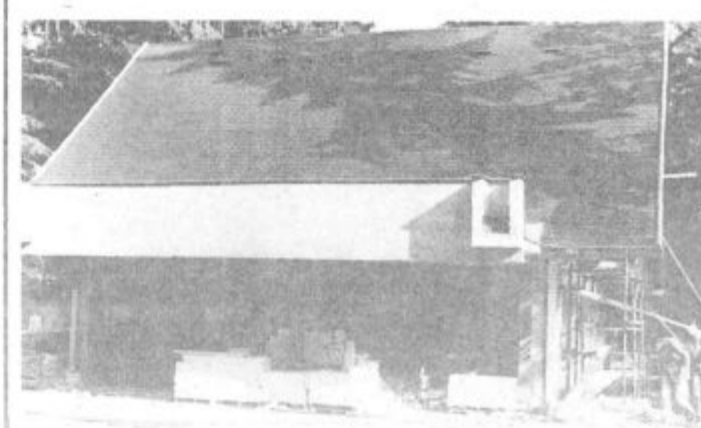
POKOPALIŠČE PODKRAJ

Na Komunalni skupnosti so iz sredstev kolektivne komunalne

rabe namenili 150 milijonov dinarjev za razširitev pokopaliških mest v Podkraju. Dela izvaja Vekos. Zavod za urbanizem pa že pripravlja dokumentacijo potrebno za širitev parkirnih prostorov pred vstopom na pokopališče.

MAGISTRALNI VODOVOD VELENJE — ŠOŠTANJ

Čeprav magistralni vodovod še ni bil v planu Komunalne skupnosti, pa je bila priložnost, ker je Republiška cestna skupnost namenila denar za preplastitev Partizanske ceste, dobro umno izkoristiti in vzporedno zgraditi tudi vodovod, ki bo namenjen povečanju zmogljivosti za mesto Titovo Velenje in njegovo okolico. Investicijska vrednost znaša 810 milijonov dinarjev, sredstva pa je prispevala Komunalna skupnost iz sredstev individualne komunalne rabe. Gradbena dela izvaja Cestno podjetje Celje, strojna pa Vekosova temeljna organizacija Toplotna oskrba.

Najkasneje v začetku oktobra nova mrliška vežica v Skalaha.

MRLIŠKA VEŽICA V ŠKALAH

V Skalaha gradijo novo mrliško vežico, sredstva za gradnjo so namenili na Komunalni skupnosti. Investicija je ocenjena na 180 milijonov dinarjev, dela pa naj bi končali že konec septembra, v začetku oktobra.

REKONSTRUKCIJA KIDRIČEVE CESTE

Ze uvodoma smo zapisali, da to niso vsa dela, ki jih izvajajo na področju komunalne rabe. Konec avgusta, v začetku septembra, pa bo Vegradu, ki so ga izbrali za izvajalca del, pričel z obnovo Kidričeve ceste skupaj s križiščem te ceste z Efenkovo in Tomšičevo. Vrednost te naložbe znaša 666 milijonov dinarjev.

Po gradbiščih so nas spremljali — tega že ne smemo pozabiti zapisati: Stefan Pražnikar, vodja vodovoda in kanalizacije pri Vekosu, Danica Kotnik iz skupnih služb SIS gospodarskih dejavnosti od koder sta bila tudi Tone Hladin, začasni vodja te skupnosti in Milan Knežević, strokovni delavec pri Komunalni skupnosti.

MILENA KRSTIČ-PLANINC

Ne samo obnovljena, tudi širša je danes Tekavčeva cesta

Poletna vročica

Lov na žige

Prastara domača viža starejšim se vedno odmeva v ušesih, je evergrin posebne sorte, je tudi sprev slovenstva in lepote naše dežele. Saj jo poznamo, »tam kjer murke cveto... tam kjer encijan plav...«. Tudi mnogo drugih pesmi opeva lepoto naših planin, gora in vrhov, na katere smo tako ponosni.

Te dni, ko se Velenjčani in okoličani pripravljamo, da s trimsko akcijo naskočimo Triglav, sem seveda tudi jaz pobskal po nahrbtniku, kajti prišla me je planinska strast in težko me bo te avgustovske vikende obdržati tu v dolini. Grem v planine! Ne bo mi prvič, a o kakšni prekaljenosti in kondiciji, pošteno povedano, tudi ne more biti govora. Ko vestno prebiram planinski koticček, to žal ne pomeni, da utrjujem mišice in si nabiram prepotrebno upornost, ki jo ljubitelji planin morajo imeti. V glavnem se vedno velja, da so najlepše planine rezervirane za

najbolj marljive. So pa tudi izjeme.

Spomnim se planinskega izleta na Peco, kjer je v hladu in miru dom kralja Matjaža. Kar družinski izlet smo priredili in že kar iz Črne krenili na pot. Večkrat smo prečkali cesto, ki pelje skoraj do planinskega doma in potnih obrazov pripuhali do planinske postojanke. To bi bilo nekaj, če se ne bi iz avtomobilov, ki so se privahili prav vrh planine, kar usipali »planinci«, ki so se dišali po kozmetiki ugledne kopalnice. Navahili so na šank planinske kočice, izlekli polne potovalke hrane s po tremi menuji in tako uživali gorsko idilo. Le še po žige je skočil Tone, ki je imel nekaj zvez s planšarjem za šankom planinske kočice. Toda, zanje se vsaj Kralj Matjaž ni bogve koliko zmenil.

Ja, v hribe je treba zgodaj, so mi rekli. To velja za zgodnja leta, kot za zgodnje jutranje uro. Mladinec, ki pravi čas spozna, da poleg dišca obstaja še glasba narave in planin, bo bogatejši za celo življenje. Tisti, ki se vzpne vrh hriba pravo uro, bo užival v hladu in razgledu, pa še prostor za počitek bo zanesljivo našel. V vročini pa se marsikomu motor

pregreje in povsem zgubi smisel za opazovanje lepote in užitek v razgledu. Takšno izkušnjo, žal, že imam.

Savinjsko Kamniške alpe so izziv za planince od vseposod. So zahtevne in zaradi tega tudi za mopediste nedosegljive. Tam gori nad »dvatisočji« se ljudje že malce spoštujejo in je zaradi tega veliko več reda kljub gostemu prometu. Na vsega enem kvadratnem kilometru je ogromno žigov. Tu se prepletajo transverzale vsemogočih imen in za zbiralce teh je torej prava meka.

Nekega lepega petka sva se s planinsko družabnico odpravila od Rogovica levo in ob strugi Bele do Robanovega kota. Ko sva vsa bleđa dosegla vzhodno Robanove planine, je jutranje sonce pozlatilo Krofičko. Raj! Kri je udarila nazaj v žile in šlo je kot namazano. Poljske device in Molička peč na levi sta umiti v sinjem nebu pričakali planinska pripravnik. Zdaj bo šlo zares. Dolina se je povsem zaprla, skale so kipele v nebo, kot da je tu konec sveta. In tako je kazalo še dolgo. Ko sva ugotovila, da je »lift« v okvari, sva ugriznila v kolena. Pa cikcak navkreber, da je kar sapo jemalo. Znoj je curjal v potokih, pretežka nahrbtnika sta silila nazaj v dolino. No, pa sem dodal malo goriva iz litrskega šnopsa in požar je bil v polnem razmahu. Cikcak, moram pokazati ženski za meno, da sem v planinski formi. Bledlo se mi je od napora, vročine in želje, doseči prvi cilj. Dom na Korosici. Kako se mi je planina uklonila še danes ne vem, toda, ko sva zavohala krvave dreke pod Belim vrhom, sva bila srečna. Tu je civilizacija. In je bila. Na klopek okoli planinske kočice so uživali kot martinčki, Kaveljci in Korenine. Nekateri so se že vrnili z vrha Ojstrice, drugi so pomalicali. Aleluja, tu na Korosici pa je res lepo. Pozabil sem na žige in se stegnil po klopi ter zapredel od zadovoljstva. Toplo sonce mi je posušilo srjaco in pozabljen je bil serviser za dvigala.

Ko sva se potem še dva dni potepala med dvatisočki, srečala nekaj znancev in prijateljev, je bila planinska tura pri kraju. »Pa brez zamere«, mi je dejal znanec, ko smo se razšli na Kamniškem sedlu. »Srečno, nasvidenje.« sem se poslovil še od Jožeta, nevede, da mi je prav ta podtaknil v nahrbtniku kakšno poldrugo kilo težek kamen. To mi je sporočil s kartico z Okrešlja in še pripisal vabilo za Julijce. In tako bi mirno odmisli vse žulje, potrgane vzmeti v trepetajočih nogah ter dejstvo, da sva transverzalni dnevnik pozabila doma, če ne bi bila nedelja, zvečer in drugi dan šihot kot črn demon, ki ni poznal usmiljenja. Potreben je bil en encijan na skrivalj, za korajžo, proti bolečinam in zmagovalstvu v čast. Lov na žige se je sprevel v veličasten obisk, v klepet s skalami in nebom. Gora ni nora, nor pa je tisti, ki ne gre gor...

J. M.

Slovenska vas pri Radečah

Najboljši šoštanjski mladi zadružniki

Konec prejšnjega tedna je bilo na posestvu Kmetijskega gospodarstva Slovenska vas pri Radečah 16. tekmovanje oračev celjske regije. Nastopilo je 10 ekip mladih zadružnikov, ki so se na tekmovanju pomerili v oranju, spretnostni vožnji in znanju iz kmetijske mehanizacije.

Najuspešnejša je bila prav ekipa Erine temeljne organizacije kooperantov Šoštanj.

Med posamezniki je bil najboljši Franc Rotnik, Mateja Lesjak pa najuspešnejša mlada zadružnica.

Oba bosta nastopila še na republiškem tekmovanju, ki bo 3. septembra v Brežicah.

Popravek

VIKTOR HRIBAR iz Ceste VII/15 nam je sporočil, da je v zapisu — ANKETA — Na strani obtoženih, objavljena v Našem času 4. avgusta, prišlo do napake. Narobe je bilo zapisano, da je bival v tujini.

»Ta zapis ne drži, ker sem rudarski upokojenec in nisem bil v tujini. Do napake je najbrž prišlo, ker sem povedal, da sem precej časa »zunaj«, narobe, zunaj hiše in bolj malo čitam in gledam televizijo.« je zapisal Viktor Hribar.

Napako popravljamo in se mu opravičujemo.

Uh, kako je vroče

En'ga Laškega, prosim

Vročina in žeja gresta nekako skupaj, kajne? Kako žejni ste bili recimo prejšnji mesec, ko je tudi naše kraje zajel oblak tropske vročine? Ne sprašujte, boste rekli. Torej ne bomo vprašali vas, odgovorili nam bodo gostinci. Na vaš račun.

V Restavraciji Jezero je šlo prejšnji mesec najbolj pivo, sokovih, coca-cola in špricerjih. Ob plaži so postavili montažni šank, kjer je bila pijača cenejša kot v restavraciji — pivo so recimo ponujali po 1500 dinarjev, sokove pa po 700 dinarjev in v enem dnevu, recimo kakšno soboto popoldan so v pičlih petih urah prodali takole po 15 zabojev piva — samo ob plaži.

Tudi v Pivnici Rudarski hram je šlo v vročih dneh najbolj pivo in sokovi, dnevno so piva stocili približno sto litrov, s tem, da je treba vedeti, da v Pivnico precej več gostov zavije pozimi kot poleti — je pač zaprt prostor, ljudje

pa poleti ob pivu najraje posedijo na kakšnem senčnem vrtu.

Dokaz za to je Kajuhov dom v Šoštanju, kjer so daleč, daleč največ prodali pač piva. Nekaj zaradi vrta, še več pa zaradi cene. Prejšnji mesec so ga prodajali po 900 dinarjev, zato si ga je marsikdo vzel tudi domov. Stocili so ga v enem dnevu — tudi več kot 3000 litrov!

V bifeju Bazen pa so gostje pili bolj brezaalkoholne pijače, manj piva so prodali, zato pa toliko več ore in coca-cole. Razlog za tako pičlo prodajo piva vidijo v konkurenci, blizu njih »balinarji« ponujajo pivo po 1200 dinarjev, kar je 600 dinarjev manj kot v bifeju Bazen. Potrošniki se pa seveda hitro zmenimo, sploh, če razdalje niso velike.

Velenjčani torej v vročih dneh še najbolj prisegajo na hladno pivo.

(mkp)

Srečanje mimogrede z Emilom Špeglom, reševalcem na bazenu

Stolp za lažje opazovanje dogajanja

Po novem zakonu morajo upravljavci javnih kopalnic ob vseh drugih strogih obveznostih predvsem poskrbeti za varnost kopalcev. To med drugim pomeni, da morajo biti na javnih kopalnicah usposobljeni redarji — reševalci, ki spremljajo početje kopalcev, če ti upoštevajo predpise, ob potrebi pa seveda priklopijo na pomoč kopalcu. Z velenjskima bazenoma upravlja Rdeča dvorana. Za varnost kopalcev so poskrbeli tako, da do-

polodne in popoldne na bazenu dežurajo po trije redarji — reševalci. Zaradi boljšega pregleda nad kopalščem so si reševalci postavili tudi opazovalni stolp.

Predstavljamo vam enega izmed redarjev — reševalcev Emila Špegla. Najprej nam je povedal: »Vsak reševalec mora imeti nadpovprečne plavalne sposobnosti. Biti mora discipliniran in mora

dosledno poznati kopalški red. Naša naloga je, da vestno opazujemo kopalce, skrbimo za njihovo varnost, red in disciplino, v primeru nesreče pa nudimo prvo pomoč ali poskrbimo za zdravniško pomoč. Večino časa moramo hitro skočiti v vodo, če se kdo preveč »zmatra«. Sicer so to redki primeri, vendar so. Pred dnevi smo na velenjskem bazenu postavili tudi stolp, s katerega lažje opazujemo dogajanje na bazenu, če je kaj narobe lahko hitro sporočimo kolegom, ki sta nekje ob bazenu.«

Kakšna je delovna sezona reševalca?

»Na bazenu sem že od aprila. Pred sem bil na zimskem, sedaj na letnem. Večjih neugod v tem času ni bilo. Bile so manjše poškodbe, ko se je kdo porezal, poškodoval ob robu bazena, si zvil prst in podobno. Vse smo v glavnem sami razrešili, le dva ali tri smo odpeljali v zdravstveni dom. Na bazenu je večina mlajših kopalcev, veliko je otrok, vendar je disciplina kljub temu na dokaj visoki ravni. Nisem redno zaposlen, redno sta zaposlena le dva kolega, honorarji pa dobivamo 350 starih tisočakov na uro. Organiziranega učenja plavanja poleti na bazenu ni, saj smo to opravili že v zimskem bazenu.«

B. Mugerle

Emil Špegel: »Kopalci so večinoma zelo disciplinirani«

V Šalek po osvežitev in prijaznost

Že mesec je, kar je v Šaleku 89 odprt prijeten lokalček po imenu Snack bar ANI. Prijeten in malce drugačen. Tu se v vročih dneh lahko osvežite z dolgo vrsto različnih pijač — od brezalkoholnih do cocktailov (prav ti so posebnost tega bara — poleg že znanih tujih ponujajo tudi cocktaile po »lastnem receptu«). Lastnica ANICA OBLAK je namreč članica društva barmanov Slovenije z dolgoletnimi izkušnjami, ki jih je pridobila na nič kaj lahki poti do lastnega bara. Dokaz za to so številna priznanja s tekmovanj in srečanj barmanov, ki se jih rada udeležuje, ker vedno želi kaj več, spoznati nove stvari, biti na tekočem.

Ob številnih majhnih lokalih v T. Velenju se ne boji konkurence: »S kvaliteto, ponudbo in prijaznostjo se ne bojimo konkurence. Skušamo ustreči vsaki gostovi želji, se mu posvetiti; to je osnova za dobro gostinstvo.«

Anica ima prav. Prav prijaznost je tisti ščepec soli, ki manjka še tako dobri ponudbi, da bi ta mogla popolnoma zadovoljiti gosta. V današnjih časih je to prav tako pomembno.

Vzemite si torej čas — lahko kadarkoli, kajti Snack bar Ani je odprt vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, od 8^h do 23^h — in si na senčni terasi privoščite osvežujoč »Long drink« ali kaj drugega, saj Anica obljublja, da bo v kratkem popestrila ponudbo — s čim, boste pa videli...

Melita Berzelak

Curkomet Mokri gledalci

Lepa sončna nedelja je bila kot nalašč za zabavno gasilsko igro — curkomet — na velenjskem kotališču in je pritegnila zares veliko obiskovalcev. Mokrega curkomet, šestega po vrsti, se je v organizaciji občinske gasilske zveze Velenje tokrat udeležilo rekordno število nastopajočih ekip, sedemnajst namreč. Od tega dvanajst moških in štiri ženske ekipe iz velenjske občine, kot gostje pa so nastopili tudi gasilci Impola.

Že začetek je bil razburljiv. Zadetkov ni bilo in zmagovalca so morali odločiti strelji, beri — potiskanje žoge s curkom v gol. Ne preveč enostavno in niti slučajno po zgledu zglasne jugoslovanske nogometne organizacije. Največ navijanja in smeja je bilo seveda, ko so se pomerile gasilke, letos prvič. Celo sireno so se oglasile ob tem pomembnem dogodku.

Potek tekmovanja je bila za gledalce enkratni užitek, čeprav je voda prenekaterega izmed njih pošteno ošvrknila. Kaj zato, saj je bilo pošteno vroče, in je tuširanje prišlo še kako prav. Najbolj so uživali tekmovalci sami, ki so bili seveda do kože premočeni, nekateri pa so tudi legli na razmočena tla, da bi se še bolj osvežili. Vsi tekmovalci so pred tekmovanjem popili »krig« piva (skupaj), pivovarne Laško seveda, ki je bila pokrovitelj tekmovanja. Zapišimo še, da je tekmovanje posnela ekipa ljubljanske televizije, ki bo oddajo predvajala v oktobru, mesecu požarne varnosti.

Rezultati — moški: 1. Šentilj, 2. Impol, 3.—4. Šoštanj in Topolšica; ženske: 1. Lokovica, 2. IGD TUŠ, 3. Pesje in 4. Škale. Najboljše ekipe so seveda prejele priznanja in pokale.

B. Mugerle

Veliko gledalcev — precej tudi mokrih — žoga pa večkrat z igrišča, kot v gol

ANKETA

Ste že bili na dopustu?

Prva polovica avgusta je že za nami. Večina se nas je z dopusta že vrnila, veliko pa se nas na dopust še odpravlja. Nas je tokrat zanimalo, kako so Velenjčani preživljali dopust, če so ga že, oziroma kako ga bodo, če ga še niso.

Spraševali smo v času, ko so imeli recimo v Gorenju še kolektivni dopust. Danes pa so naši sogovorniki že skoraj vsi na svojih delovnih mestih. Spočitih, da je veselje!

JOŽE ZAJC:

»Precejšen del svojega letnega dopusta sem že porabil. Preživl sem ga pri sorodnikih v Srbiji, kjer sem bil celih štirinajst dni. Prijetno je bilo, ni kaj. Srbi so zelo gostoljubni. Morja letos nisem načrtoval, vendar pa sedaj razmišljam o možnosti, da bi septembra le odšel tja za pet dni. Ne za več. Zaposlen pa sem v Gorenju.«

SABINA JOLDIČ:

»Ja, z dopusta sem se že vrnila. Včeraj smo prišli. Z družino smo taborili v Poreču deset dni in za ta del dopusta porabili približno šestdeset starih milijonov. Ker še imam nekaj dopusta, že jutri potujem naprej. Gremo v Bosno. Potem pa seveda nazaj na delo. Zaposlena sem v Gorenju EKO in v tem času imam kolektivni dopust.«

MAGDA GRIL:

»Ja, tudi jaz sem se že vrnila z dopusta. Z družino, ki šteje pet članov, smo ga preživeli v Rovinju. Bivali smo v vilah Rubin, teden dni, bilo je prijetno. Hrano smo pripravljali sami in moram priznati, da za ta del dopusta nisimo porabili nič več kot smo predvidevali, da bomo. Nekaj dopusta mi je še ostalo. Zelo prav mi bo prišel, ker gradimo. Zaposlena pa sem v Službi družbenega knjigovodstva.«

DUŠAN ĐURIĆ:

»Nič svojega letnega dopusta še nisem porabil, ker sem trenutno v bolniškem staležu. Računam pa, da ga bom izkoristil konec prihodnjega meseca. Vendar bom ostal kar v Titovem Velenju, ker mislim, da se tudi tukaj lahko dobro spočijem.«

ANDREJ PODVRA-TNIK:

»Nekaj dopusta sem že porabil, zaposlen sem v Gorenju Commerce in v tem času imam kolektivni dopust. Bil sem z alpinistično odpravo v Afriki, v Tanzaniji. Preostanek svojega dopusta pa bom porabil za kakšno turo v hribe.«

Torej, tako kot smo predvidevali. Veliko nas je dobrih del dopusta že porabilo in ne čaka nas drugega, kot da se vdamo »v usodo« — vsak dan delo, novi problemi, nove skrbi. Ampak spočiti jim bomo kos. Tistim pa, ki se na dopust še odpravljate — naj bo prijeten.

(mkp, B. M.)

DVIGNJENI ZASTOR 96

Govor nezavednega ob roški ofenzivi

»Neumnost in ošabnost raste iz iste korenine« dr. Alojz Krizman

Tukaj sva! Kljub začasni ukinitvi nekaterih »stalnih« rubrik, se vam pisca Dvignjenega zastora ponovno dajeva na ogled in v kritično presojo, obenem pa vašo pozornost zlorabljava za razpis nagradne igre: tisti, ki bo napovedal najbolj točno število stalnih rubrik, ki bodo v Našem času ostale do konca oktobra, bo od naju promptno prejel buteljko zaščitenega vina.

Iztočnica za današnji prispevek se je ponudila na 5. strani 31. številke ljubega tednika. Na strani, ki nosi nadnaslov »Za razvedrilo«. Namesto znanih neslanih tirad v stilu »pasje vroče je zadnje dni« ali »v teh vročih pasjih dneh se kopalci na bazenih, ob jezerih in rekah dobesedno gnetjejo«, sta vame butnila dva mastna naslova: »Zlorabljeni Mlinarica« in »Janezi so najlepši«. Tema, ki se ju prispevka lotevata, je izrazito politična in za Slovence še bolj izrazito resna in pomembna, za Salečane pa naj bi očitno predstavljala le objekt za razvedrilo. Prepričan sem, da člankoma in njuni vmesitvi v mrežo časopisa ni botrovala zavestna odločitev avtorice MB ali uredništva — trdim, da je v tem primeru z vsjo jasnostjo in groteskno spregovorilo Nezavedno.

Prvi prispevek nas je navidez korektno seznanil z dejstvom, da se je med nastopom Draga Mlinarca 23. julija pred Delavskim klubom prikazala tudi skupina ljudi, ki v popoldanskem času združuje delo in sredstva za penziranje. Ta skupina je svoje delovanje nenapovedano podaljšala s pol na skoraj eno uro, avtorica prispevka pa je to dejstvo opremila z mnenjem, češ da so velenjski literati dobri le po kvantiteti (ne pa tudi po kvaliteti) in pribila, da se je Mlinarac na to grozotno dejstvo pritožil, zaigral se in komad in izginil. Odgovor na vprašanje, kam se je podal, pa nam ponuja lepo priložnost, da razkinkamo skozi duhovičenje izpeljano ekzemplarično zavajanje javnosti. Mlinarac je namreč odšel na večerjo s taistimi literati, ki naj bi ga nesramno zlorabili. Ta navidez pikantna malenkost pa v sebi skriva sled političnega naboja, ki ga je nastop literatov nosil. Slednji namreč pesmi niso brali tjavendan, ampak natančno dan po prazniku vstaje slovenskega ljudstva in v podporo demokratičnim silam na Slovenskem, ki se borijo za korektno postopka proti Boršterju, Janši, Tasiču in Zavrlu. Njihov enourni nastop je bil tako imanentno politično dejanje — med drugim so predlagali tudi minuto molka za obtožene (kar je avditorij sprejel in s tem ugovarjal zahtevi prvga moža slovenske SZDL) in nabrali več kot sto podpisov v podporo Odboru. Ta zamolčana dejstva v članku, dajejo seveda »primeru« povsem

Piše: Vane Gošnik

drugačno obeležje in vsebino. Se posebej če upoštevamo dejstvo, da »zlorabljeni« Mlinarac ni prav nič zoprval političnosti dejanja literatov, ampak le dejstvu, da so mu »ukradli« malo preveč časa. Angažirani literati so torej pristali na ravni kradljivcev.

Zalitev brez primere pa je mogoče postaviti v pravi kontekst šele ob upoštevanju drugega članka (»Janezi so najlepši«), ki je izšel na isti razvedrilni strani. Zloglasno sojenje bi bil za isto dohovito avtorico predvsem komunalni problem (!), v primeru da bi ji velenjčani izpolnili bistven pogoj: po zidovih bi namreč morali malati graffitihe v podporo obtoženi četverici. S tem po njenem ne bi le dokazali, da nismo prerasli pobalinstva in postali narodno osveščeni, ampak bi spolitizirali celo občestne plotove (sic!). V vsem tem možganskem kompotu je jasno le to, da ni jasno zakaj komunalcem ne delamo problemom s političnimi, ampak zgolj z obrabljenimi ljubzenskimi graffitihi. Drugod po Sloveniji namreč to počno, vendar ni jasno, ali je to v redu ali ni. In tako dalje podolgem in počez v članku pod mastnim naslovom. Prispevek je abonent predvsem zaradi popolne izpraznjenosti in želje da bi nekaj povedal, pa tega ne zmore. Toda povedal je vse v svojem presežku. Izrazil je namreč željo, da bi naj sojenje v Ljubljani šteli le za folkloren dogodek, ki ob vseh drugih pomembnih stvareh ne zasluži drugega kot otročje hecjanje.

In pogledite, vse skupaj je res. Avtoričino nezavedno je spregovorilo kot kolektivno nezavedno, saj velenjsko tiho vroče poletje res dokazuje, da nam je slovensko demokratično vrenje malo mar. In po čem to sodim? Po javnih dejanjih seveda. To, kar ljudje nosimo le v svojih glavah, se nikoli ni spreminjalo sveta.

Da bi se izognil prehudi zameri v domači vasi, naj za konec iz Dela povzamem del zapisa o besedah dr. Alojza Krizmana, rektorja mariborske univerze. Izrekel jih je na zadnjem literarnem večeru v mariborski Galeriji 88. Torej na zadnjem od mnogih večerov, ki so jih v poletnih mesecih prirejali v podporo obsojenim na vojskem sodišču: »Jezno valovanje množice pred vojaškim sodiščem je dokaz upora misli, in prav na ta upor misli smo lahko ponosni« ... govorec o uporu na Roški cesti je rektor izrekel tudi javno kritiko delavcem Univerze v Mariboru, ki so ves čas modro molčali. »Mesto Maribor ostaja nemo in zaprt v svoje gospodarske težave in v malomeščanstvo«.

Hoja in planinarjenje

Planinarjenje je poleg smučanja prav gotovo najbolj razširjena sportnorekreativna dejavnost na naših tleh in mnogi si svojega tedenskega ali letnega rekreativnega programa ne morejo zamisliti brez načrtovanih daljših ali krajših planinskih tur in izletov.

Ker je Slovenija bogata z gorami in planinski svet zajema precejšnje površine, res ni problem, kam bi ljubitelji planin in gora usmerili svoj korak. Hoja je izrazito individualnega značaja za tiste, ki so vsakodnevnih obveznostih radi nekoliko »sami s seboj«, ali pa izrazito družabna dejavnost, ki lahko zaposli skupino ljudi vseh starostnih kategorij.

Pomembno je, da je izlet dobro pripravljen in tudi vsebinsko bogat, in da z njim vaš organizem pridobi na fiziološki učinkovitosti. Lahko je izrazito rekreativno, če služi zabavi oziroma sprostitvi in razvedrilo.

Osnovna dejavnost na planinskem izletu ali turi je hoja. Za hojo lahko rečemo, da zavzema med različnimi sportno-rekreativnimi aktivnostmi posebno mesto, saj pri tej vrsti gibanja ni nobene omejitve in se z njo lahko ukvarja sleherni posameznik ne glede na spol, leta starosti ali socialne karakteristike. Če poskušamo anali-

rati učinek hoje na človekov organizem, moramo ugotoviti, da hoja pozitivno vpliva na delovanje notranjih organov in zlasti učinkovito zboljšuje in ohranja delovanje srčnožilnega in dihalnega sistema, njen vpliv pa je znaten tudi na presnavljanje in druge funkcije organizma. To velja predvsem za dolgotrajnejšo in napornejšo hojo, nikakor pa ne za lagoden in kratkotrajni izlet. Kot pri načrtovanju vsake druge rekreativne vadbe, je tudi pri hoji treba upoštevati načelo, načrtnega in postopnega večanja količine in intenzivnosti vadbe. Tu mislimo predvsem na dolžino prehojene poti, na hitrost hoje in višino vzpona.

Tako kot za druge aktivnosti velja tudi za planinski izlet ali turo, da morate imeti za zahtevnejšo pot dobro in ustrezno opremo. Sami ocenite zahtevnost vaše ture in kaj potrebujete s seboj. Obvezno za morate imeti ustrezno čevlje, vetrovko s kapuico, rezervno perilo in jopičo, ne bo pa odveč baterijska svetilka.

Pri večdnevni izletih morate načrtovati tudi stroške se posebej, če boste prenočevali po planinskih postojankah in se v njih tudi prehranjevali. Dobro je, da poleg hrane, ki jo nosite

s seboj, zaužijete tudi kak topel obrok.

Vedeti je potrebno tudi o tehniki hoje ter o pomembnih prvih, kot so čas pohoda, tempo in ritem, razporeditev sil na pohodu, vremenu itd.

Če boste pred planinsko turo vprašali izkušnega planinca, kakšna naj bo hoja, vam bo odgovoril, da hitite počasi. To pomeni, naj bo planinski korak umiren; ne predolg, ne prekratak, hkrati pa čimbolj prirodan.

Če postane svet bolj strm, korak skrajšajte, pri čemer dihajte prirodno skozi usta in nos. Tudi navzdol naj bo korak nekoliko krajši in sproščen. V gorskem svetu morate hoditi z »glavo in očmi«, kot radi pravijo izkušeni planinci.

Tudi za gibanje v gorskem svetu je najbolje, da greste v skupini in se priključite planinski družini. Razumljivo je, da se lahko v gore odpravite tudi sami, vendar če ste začetnik ali manj izkušeni, to ni priporočljivo.

Marko Boruta

»Pula po Pulik«

NAGRAJENI IN SLOVENSKI FILMI 35 FESTIVALA JUGOSLOVANSKEGA IGRANEGA FILMA V PULJU

Ob 22. 8. — 3. 9. v REDNEM KINU ob 20. uri

Ponedeljek, 22. 8. GLEMBAJEVI je film Antona Vrdojlika. Scenarij filma je nastal po drami »Gospoda Glembajevi« Miroslava Krležje in je obogateno z deli proze »Glembajevi« istega avtorja. Tehnično je to morda najbolj dovršen film letošnjega festivala, z izjemnimi igralskimi stvaritvami, zlasti Ene Begovič in Mustafa Nadareviča. ZLATA ARENA: za moško vlogo, za žensko epizodo, vlogo za kostumografijo.

Torek, 23. 8. ODPADNIK je slovenski film režiserja Bože Sprajca. Film je dokaj aktualen in odraža trenja, napetosti in vrenja v naši družbi danes. Film je moderno posnet, z dinamično montažo, zlasti v razpletu. ZLATA ARENA za ton.

Sreda, 24. 8. ŽIVLJENJE S STRICEM režiserja Krste Papiča. Film, za katerega sta si bili žirija in filmska kritika (pa tudi občinstvo) edini, da je bil najboljši na letošnjem festivalu igranega filma v Pulju. ZLATA ARENA za najboljši film.

Četrtek, 25. 8. NENAVADNA DEZELA režiserja Dragana Marinkoviča je alegoričen. Alegoričen film, po svojem pristopu precej podoben PRIMERU HARMS. Oče glavnega junaka je umrl daleč na tujem, njegov sin pa se je zaobjubil, da bo njegove kosti pokopal v očetovi domači deželi »deželi hrabrih in pošteni ljudi, deželi strasne, vendar herojske zgodovine«. Med iskanjem prispede do dežele, kjer govorijo v očetovem jeziku, vse drugo pa je skupek absurdnosti, ki se nikakor ne skladajo z očetovim pripovedovanjem. ZLATA ARENA za masko.

Petek, 26. 8. ZA ZDAJ BREZ DOBREGA NASLOVA družbena drama režiserja Srdana KARANOVICA. Je satira na temo kosovske problematike. Na brutalnejši način je prekinjena ljubezen Albanske Nadire in Srba Miloljubca. Njuna zgodba je prenesena na film. Z dinamično montažo je prepletena stvarnost s filmskimi interpretacijami in videnji te stvarnosti. ZLATA ARENA za montažo.

Sobota, 27. 8. PRIMER HARMS — režiserja Slobodana Pešice. Film o »Monty Pytonu« sovjetske literature« Danijelu Harmsu (1906 — 1942) nam pripoveduje o surovih mehanizmih družbe, ki ne prenese nobene individualnosti. Vseskozi se prepletata domišljija in stvarnost. Gre za prevenc Slobodana Pešice.

Nedelja, 28. 8. VARUH MEGLE — režiserja Isa Qoraja. Je alegoričen film, v katerem se veskrozprepletata preteklost in sedanjost, spomini in realnost. Zgodba

Če ste se doma odločili, da boste osvojili višji ali tudi nižji vrh, potem načrtujte turo tako, da boste na vrhu zgodaj jutraj ali pred večerom.

Pri hoji v hribe ne uporabljajte bližnjice, ker se boste tako mnogo bolj in hitreje utrudili, predvidite tudi krajše postanke.

Na koncu naj omenimo še nekaj nevarnosti, ki preže na planince, to je padajoče kamenje, padce, ki so največkrat posledica zdrsov, le-ti pa nepazljivosti, dalje nenadne vremenske spremembe, izčrpanost, itd.

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje pripravi za občane Velenje vsakoletni trim pohod na Paški Kozjak, ter zahtevnejšo turo izven občinskih meja. Tako bo letos organizirala zadnji vikend v avgustu planinski trim pohod na Triglav.

Zelimo vam obilo zadovoljstva v hoji po našem prelepem planinskem svetu.

KINO

REDNI KINO Četrtek, 18. 8. ob 18. in 20. uri PIŠTOLA ALI LJUBEZEN — nemški, kriminalka. Vloga: Annette Von Klier

Petek, 19. 8. ob 18. in 20. uri, GROZLJIVI PRIVIDI — ameriška grozljivka. Vloga: Denis Kvejd

Petek, 19. 8. ob 10. uri in Sobota in nedelja, 20. in 21. 8. ob 18. in 20. uri TRIJE SIMPATIČNI POTEPUHI — ameriška komedija. Vloga: Thomas Gottschalk

Ponedeljek, 22. 8. ob 10., 18. in 20. uri

Torek, 23. 8. ob 18. in 20. uri ŽENE KOMANDOSI — ameriški akcijski. Vloga: Edd Byrnes

Sreda, 24. 8. ob 10., 18. in 20. uri TEX VILER — italj. western. Vloga: Giuliano Gemma

NOČNI PROGRAM — v tem tednu bomo predvajali film: SEX V 100 LEKCIJAH

Predstave bodo: v četrtek, petek in soboto 18., 19. in 20. 8. ob 22. uri v REDNEM KINU

— v soboto, 20. 8. ob 20. uri v ŠOŠTANJU

— v nedeljo, 21. 8. ob 20. uri v ŠMARTNEM OB PAKI in

— v petek, 19. 8. ob 24. uri

RTC GOLTE — BIFE (Spod. postaja nihalke) ZA VSE NOČNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATA FILMA!

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 20. 8. ob 18. uri PIŠTOLA ALI LJUBEZEN — nemški, kriminalka

Nedelja, 21. 8. ob 20. uri GROZLJIVI PRIVIDI — ameriška komedija. Vloga: Denis Kvejd

Ponedeljek, 22. 8. ob 20. uri TRIJE SIMPATIČNI POTEPUHI — ameriška komedija

Sreda, 24. 8. ob 20. uri DUHOVITI MORILEC — angl. kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 19. 8. ob 20. uri ČRNA VDOVA — ameriški triler

Torek, 23. 8. ob 20. uri TRIJE SIMPATIČNI POTEPUHI — ameriška komedija

RTC GOLTE-BIFE — v petek, 19. 8. ob 21. uri TRIJE SIMPATIČNI POTEPUHI — ameriška komedija

KINO VELENJE SI PRIDRŽUJE PRAVICO DO SPREMENBE PROGRAMA!

Na Velenjskem gradu Nočni grajski kino

Nastopa čas za tiste privržence dobrega in gledljivega filma, ki težko prenesejo tiho in mirno zdenje v kinodvorani. Ob žanrsko raznolikem programu (znanstvena fantastika, western, kriminalka, avanturistični in glasbeni film) vas KINO 16 in gostilna Grajski hram vabita, da si v prijaznem okolju vrta gostilne na velenjskem gradu v avgustu in septembru ogledate naš filmski program. Ob vstopnici 2000 din bo poskrbljeno tudi za hrano in pijačo, predstave pa se bodo začele vsak petek ob 21. uri.

O njih vas bomo redno obveščali v

tedniku Naš čas, po Radiu Velenje in s plakati.

Če vam bo NOČNI GRAJSKI KINO ugajal, bomo nadaljevali prihodnje leto.

PROGRAM: 19/8 — IMPERIJ VRAČA UDA REC (Irvin Hershner), 26/8 — DOC HOLIDAY (Frank Perry), 2/9 — LOW NA ZELENJ DIAMANT — (Robert Zemeckis), 9/9 — VRNITEV V PRIHODNOST (Robert Zemeckis), 16/9 — LETO ZMAJA (Michael Cimino), 13/9 — POT SLAVE (Hal Ashby), 30/9 — ZAKON MOLKA (Andy Davis).

Obrabljeni pesniki

V Ljubljani, tam daleč od Titovega Velenja, se je junija in julija 1988 odvijala zgodba, ki bo v zgodovini slovenske državnosti zapisana v posebnem poglavju, ki bo zagotovo označeno s podnaslovom: prelomni čas.

Kdor se je želel seznaniti z dogodki, ta je lahko bil informiran o vsem, kar se je ob procesu proti »topli stihri« v Ljubljani dogajalo. Bralcem Dela, Telesa, Mladine in tudi Našega časa (Vinko Vasle) ni bilo težko slediti dogajanju, zato ga ne bom obnavljal. Tudi zato ne, ker ga nisem imel možnost videti in doziveti neposredno.

Odbor za zaščito človekovih pravic je lahko ponosen na svojo legitimnost, pridobljeno z neverjetnim odzivom državljansko Slovenije, ki so mu poslali svoj glas in podpis podpore. V strahu za državljansko svobodo (ki je seštevke posameznih svobod, med katerimi prednjači svoboda misljenja, govora in pisanja), je spontano nastala vseslovenska fronta, ki jo mnogi že primerjajo z opevano Osvobodilno fronto — leta 1941 vzpostavljeno koalicijsko svobodnoželjni ljudi ne glede na politični (strankarski) predznak. Spisek podpisnikov, ki so glas podpore poslali Odboru, je zgolj eden dokaz in gotovo eden važnejših dokumentov, ki potrjujejo visoko državljansko zavest Slovencev in obenem vseh privržencev demokracije in civilne družbe po Jugoslaviji.

Svoj obolus v gibanju za oblikovanje civilne družbe in demokracije države, ki se na videz prelamlja v hrbitih izpostavljenih četverice, je pri-

spevalo tudi prebivalstvo Saleske doline. Zbranih je bilo nekaj sto podpisov, povečala se je prodaja Mladine, bilo je premočanih par minut v protestnem molku in bil je en protestni literarni nastop na prostem. Vse to pa je nekako zdrknilo mimo velenjskega občestva, nič se ne ve o tem. Kot da bi se bilo česa sramovali.

Seveda je najudobnejše in varne razdalje opazovati dogajanje v Ljubljani ter v pravem trenutku skočiti na voz in se veselo odpraviti v demokracijo, kakršnakoli že bo. K takšnim ciničnim mislim me napeljujejo (reakcije, sprožene po protestnem nastopu »velenjskih« pesnikov, ki se je zgodil 23. julija 1988 v odmoru nastopa »znanega pop-rock šansonjera Draga Mlinarca z oation kitaro«. Četudi ho to marsikdo razumel in razlagal kot izziv ranjenega samosveščene, menim da je prav, da zapisu v Našem času zaradi ohranjanja zgodovinskega spomina dodam seznam »velenjskih« pesnikov, ki so ta večer pozabili na vse spore, naši dovolj državljanskega poguma in pameti, kot ena vrsta nastopili pred množico obiskovalcev Delavskega kluba in zbrali tudi stostirinajt podpisov podpore delovanju Odbora. To so bili: Josip Bačić, Dušan Bresar, Marija Jelen, Marjan Lipičnik, Peter Rezman in Ivo Stropnik. Z nami pa je bil tudi David Tavše, katerega pesmi je prebrala Zdenka Kodrič. »Za«, se je nastop od dogovorjene pol res raztegnil skoraj na celo uro, toda to ni bila posledica narcisoidnosti, ampak prej množice pesnikov, ki so svoja dela brali v prid drugačni svobodi.

Najbrž bi se res veljalo opravičiti Draga Mlinarca, a njegova reakcija, češ da dela »na uro« in ne »po kosu«, ni ravno ponujala roko sprave. Toda prav tako je morda res, da je splošnoznemu publikumu ob Dnevu vstaje bolj godilo malce arhaično deklariranje Marije Jelen, ki je dala v kos vse nastopajoče pesnike, kakor pa »Hej Carucas« znanega šansonjera.

»Velenjsko literarno gibanje« je se vedno najmanj vredno v matični občini. To je gotovo posledica nepoznavanja slovenskega literarnega prostora in literature na sploh. Žal to velja tudi za kroge, ki so plačani tudi za to, da bi literarno dejavnost vzpodbujali. Zato ni nič presenetljivega, da so prizadeti v našem populističnem tedniku naročili članice, ki se je malo pobecal z »velenjskimi pesniki« ani pa se mu zdelo vredno omeniti, čemu smo se pesniki zbrali. Med prizadete gotovo ne moremo šteti Draga Mlinarca, ki je za svoj korekten nastop dobil krekino plačilo. Sicer pa je treba priznati tudi to, da so že znano plačilo dobili tudi pesniki, čeprav je nastop s svojo dolgotrajno očitno pljusnil čez rob dobre vzgoje.

Te storije nisem obnavljal zaradi menja že dolgo znanega ignorantskega odnosa kulturne scene do vsega, kar se ustvari v domači hiši, ampak zato, da v spominu našega okraja ostane zapisano, kdo je imel pogum spregovoriti naglas in kdo je ta glas skušal utišati v tako pomembnih časih, kot je to naše poletje 1988.

Peter REZMAN

Gostuje GLEDALIŠČE ANE MONRO

V petek, 19. avgusta, ob 20.00, bo na promenadi pred Delavskim klubom nastopilo znamenito gledališče iz Ljubljane, ki si je nadelo ime Gledališče Ane Monro. Potem ko je v Titovem Velenju že večkrat nastopilo, bomo v petek lahko videli najnovjšo predstavo, o kateri ne vemo drugega kot, da se imenuje CIRKUS KANSKY — najstarejši slovenski cirkus. Po izkušnjah sodeč bo tudi ta predstava nekaj šokantnega. Pridite in se pripravite!

Razstava in POLONA VETRIH

Za zaključek poletnih kulturnih prireditev bodo v soboto 27. avgusta ob 19.30, odprli razstavo iz slikarsko-kiparske kolonije Jožeta Svetine, nato pa bo nastopila POLONA VETRIH s predstavo Blagi pokojniki, dragi možje, uspešnico leta 1987, ki je doživela že 50 ponovitev. Prireditev bo na velenjskem gradu. Če bo vreme slabo pa v velenjski knjižnici.

TURISTIČNA ZVEZA OBČINE VELENJE 63320 TITOVO VELENJE

RAZPIS ZA ZASEBNE TURISTIČNE SOBE

V naši občini je vse preveč povpraševanja po zasebnih turističnih sobah, zato vabimo k sodelovanju vse zainteresirane občane, ki želijo oddajati sobe v turistične namene. Nudi se vam za nimiv zaslužek. Pismene prijave sprejemamo do 10. septembra 1988 na naslov: Turistična zveza občine Velenje 63320 Titovo Velenje p.p. 129

Šentilj — otvoritev vodovoda

Krajani Šentilja vabijo na otvoritev krajevnega vodovoda, v soboto, 20. avgusta, s pričetkom ob 15. uri pred Gasilskim domom Šentilj. Po pestrem kulturno zabavnem programu boste lahko zaplesali ob zvokih ansambla Fantje treh dolin.

V nedeljo kolesarski vzpon v Zavodnje

Zveza telesno-kulturnih organizacij občine Velenje bo v nedeljo, 21. avgusta, pripravila drugi kolesarski vzpon v Zavodnje. Kolesarji bodo na pot krenili pred Rdečo dvorano ob 9. uri, prijavite se lahko ob 8. ure do starta, dolžina proge je 17 kilometrov z višinsko razliko 250 metrov. Udeleženci ne bodo vozili po skupini, vsak lahko prilagodi vožnjo svojim sposobnostim, tekmuje torej sam s sabo in vsak, ki pride na cilj, je zmagovalec. Vsi bodo na cilju prejeli spominsko medaljo, najštevilčnejša ekipa praktično nagrado in najštevilčnejša družina spominsko nagrado.

Koledar

Koledar:
ČETRTEK, 18. avgusta 1988
HELENA
PETEK, 19. avgusta 1988 —
MARIJAN
SOBOTA, 20. avgusta 1988 —
BERNARD
NEDELJA, 21. avgusta 1988
IVANA
PONEDELJEK, 22. avgusta
 1988 — **TIMOTEJ**
TOREK, 23. avgusta 1988 —
ROZALIJA
SREDA, 24. avgusta 1988 —
JERNEJ

MALIOGLASI

NUJNO, ZELO UGODNO
PRODAM VISO II — CLUB,
 september 1982. Telefon dopol-
 dan 855-914 Kovačič ali popol-
 dan 855-412.
V TITOVEM VELENJU OD-
DAM OPREMLJENO SOBO s
 telefonom in TV s souporabo kuh-
 ninje in sanitarij. Potrebno je
 predplačilo. Pisne ponudbe poš-
 ljite na upravo lista pod šifro
 »Dogovor«.
UGODNO PRODAM Tomos
 avtomat, star 1 leto. Telefon
 858-072.
BARVNI TV GORENJE PRO-
DAM. Ševalija Osojkič, Zidan-
 škova 2 Titovo Velenje.
VESPO PX-200 E, rdeče barve,
 letnik 1985, z dodatno opremo,
 zelo ugodno prodam. Bojan Gab-
 rlič, Aškerčeva 3 B, Šoštanj.
VDOVEC, 60-let, nevezan, z la-
 stno hišo in posestvom na deželi,
 išče nevezano in pošteno žensko
 za skupno srečno življenje. Šifra:
 »Samota me ubija«.
126 P, letnik 1980, ugodno pro-
 dam. Tel. 855-584.
IŠČEMO ZANESLJIVO ŽEN-
SKO, ki bi pomagala dvema sta-
 rejšima zakoncema v Titovem
 Velenju. Soba zagotovljena. Pla-
 ča po dogovoru. Tavčarjeva 27
 ali telefon 853-076.

ROLETE, PLASTIČNE IN LE-
SENE v vseh barvah in izvedbah
 izdelujemo in vgrajujemo. Tele-
 fon 24-296.
MOTOR TOMOS AVTOMA-
TIC tip A-3 MS prodam. Telefon
 857-893.
R-4 letnik 1978, na novo obno-
 vljen, prodam. Telefon 888-264.
JUGO 45 letnik 1984, ugodno
 prodam. Telefon 855-231, inter-
 na 286, Vuzem, Šlandrova 12,
 Titovo Velenje.
BRAKO PRIKOLICO PRO-
DAM. Telefon 853-979 ali
 854-768.
KOMBINIRAN OTROŠKI VO-
ZIČEK znamke hauck, prodam.
 Telefon 853-979 ali 854-768.
ČOLN MAESTRAL 18 SD z
 motorjem Tomos 4,5 in video re-
 corder panasonic VHS, prodam.
 Telefon 881-287.
MLADA SLOVENKA IŠČE
SOBO V TITOVEM VELENJU.
 Pisne ponudbe pošljite na up-
 ravo lista pod šifro »Nujno«.
CITROEN GS 1220 BREAK, let-
 nik 1977, registriran do konca
 marca 1989, prodam za 280 SM.
 Telefon 891-195.
ZASTAVA 101 CONFORT —
 letnik december 1981, prevože-
 nih 51.000 km, prodam, Vlado
 Šuster, Veljka Vlahoviča 51,
 Titovo Velenje.
DOBRO OHRANJEN 126 P
PRODAM. Prevoženih 28.000
 km letnik 1982. Telefon 853-229
 dopoldan.
ZELO UGODNO PRODAM
ŠIVALNI STROJ SUPER SLA-
VICA, kolo Rog senior na 10
 prestav in plinsko napravo za av-
 to. Copot, Kardeljev trg 1, VII/
 49 Titovo Velenje.
ZASTAVO 101, letnik 1982, ga-
 ražirana, z opremo, registriran
 do marca 1989, ugodno prodam.
 Telefon 855-052.
OPEL MANTO 1.9, letnik 1975,
 garažirana, odlično ohranjena,
 ugodno prodam. Cena 9,5 M, pr-
 va registracija 1980. Telefon
 888-228. Anton Šmerc, Kavče 16
 C, Titovo Velenje.
BARVNI TV ISKRA MONT RE-
AL PRODAM. Telefon 882-491.
ZASTAVO 101 GTL 55, maj
 1986, prevoženih 22.000 km, pro-
 dam za 850 SM. Telefon
 855-841.
DOBRO OHRANJEN PZ, let-
 nik 78, prodam. Telefon
 721-256, v večernih urah.
AVTOGOLF, letnik 1979 pro-
 dam. Telefon 884-175, popoldne.
JUGO 45 AX, november 1987,
 prodam. Telefon dopoldan
 854-824, popoldan 855-865.

ISČEMO ZANESLJIVO ŽEN-
SKO, ki bi pomagala dvema sta-
 rejšima zakoncema v Titovem
 Velenju. Soba zagotovljena. Pla-
 ča po dogovoru. Tavčarjeva 27
 ali telefon 853-076.

NA NOVO ODPRTI »SU-
PER LIJA» v Titovem Velenju
 sprejme takoj v delovno raz-
 merje mlajše natakariče. Zgla-
 sate se osebno v prostori-
 h »SUPER LIJA«, Šaleška
 cesta podhod.

FIAT 750, 12/1977, 126 P, letnik
 1978 prodam. Franc Srebre, Lož-
 nica 1, Titovo Velenje.

PEČ ZA CENTRALNO KUR-
JAVO EMO-central 23, ugodno
 prodam. Anica Šabec, Šmartno
 ob Paki 118, 63327 Šmartno
 OB PAKI. Telefon dopoldan
 854-511.

USLUŽBENKA S TRILETNIM
SINUŠ išče sobo s souporabo
 kuhinje in sanitarij ali garsonje-
 ro na relaciji Titovo Velenje—
 Slovenj Gradec. Pisne ponudbe
 pošljite na upravo lista pod šifro
 »takoje«.

UGODNO PRODAM DOBRO
OHRANJEN FIAT 132/2000, let-
 nik 1978. Telefon 853-173 zve-
 čer.

KUPIM MANJŠO HIŠO med
 Celjem in Nazarjem. Telefon
 858-117.

PRODAM GOLF, letnik 1978.
 Informacije po telefonu 857-401.
NOV ŠOTOR INDUPLATI za 4
 osebe prodam 40% ceneje in
 čoln BEOGRAD Sport. Telefon
 854-338 od 20 do 21 ure.

Dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI V
ZDRAVSTVENEM DOMU VE-
LENJE

ČETRTEK, 18. 8. 1988 dnevni
 dežurni dr. Popov S., nočni dr.
 Popov D.

PETEK, 19. 8. 1988 dnevni de-
 žurni dr. Smonkar, nočni dežurni
 dr. Renko.

SOBOTA, 20. 8. 1988 glavni
 dežurni dr. Kikec, notranji de-
 žurni dr. Mijanova.

NEDELJA, 21. 8. 1988 glavni
 dežurni dr. Mijanova.

DEŽURNI ZDRAVNIKI V
ZDRAVSTVENEM DOMU ŠO-
ŠTANJ:

ČETRTEK, 18. 8. 1988 dr. Pir-
 tošek.

PETEK, SOBOTA in NEDE-
 LJA, 19., 20. in 21. 8. 1988 dr.
 Menih.

DEŽURNI VETERINARJI:

Od 19. 8. 1988 do 26. 8. 1988
 FRANC BLATNIK Prešernova
 22 e Titovo Velenje. Telefon
 857-223.

le vekos

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
 Titovo Velenje

VEKOS DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo Titovo Vele-
 nje

V skladu z določili Statuta DSSS in Pravilnika o razvidu del in
 nalog DSSS, razpisna komisija

razpisuje prosta dela in naloge

VODJA POROGRAMSKO-RAZVOJNEGA SEK-
TORJA DSSS

Za razpisana dela in naloge je lahko imenovan kandidat, ki po-
 leg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja in drugih
 z Zakonom določenih pogojev izpolnjuje še naslednje pogoje:

- da je moralno-politično primeren
- da je družbeno-politično aktiven
- da njegovo dosedanje delo zagotavlja, da bodo doseženi sprejeti cilji pravne osebe kot celote ob načelu solidarnosti in vzajemnosti
- da ima organizacijske in vodstvene sposobnosti ter da ima visoko izobrazbo gradbene ali strojne smeri
- 5 let delovnih izkušenj od tega 4 leta na področju komunalno stanovanjske dejavnosti
- znanje enega svetovnega jezika in da
- predloži program razvoja sektorja za mandatno obdobje

Prijave s potrebnimi dokazili o izpolnjevanju pogojev, kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi razpisa na naslov:

DO »VEKOS«

Razpisna komisija

Koroška 37/b, Titovo Velenje

Vse prijavljene kandidate bomo o izbiri pisno obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

SPOŠTOVANI!

Na domu vam očistimo itiso-
 ne, tapise, oblažinjne se-
 deže ter sedežne garniture.
 Pokličite nas, ne bo vam žal!
 Telefon 853-685, od 14. do
 15. ure.

SAMOUPRAVNA
STANOVANJSKA
SKUPNOST
OBČINE VELENJE

OBVESTILO

Samoupravna stanovanjska
 skupnost občine Velenje ob-
 vešča vse občane, da se na
 stanovanjskih objektih Rudar-
 ske 12 (trgovina center), Šale-
 ška 18 (Banka, Zlatica), Kidri-
 čeva 1—7 (ERA-Zibka), Kidri-
 čeva 9—15 (dom upokojen-
 cev) izvajajo dela izgradnje
 nadstrešnic, zato so dostopni
 do lokalov v teh objektih
 ograjeni in moteni. Prosimo
 stanovalce in stranke, da to
 upoštevajo in da za parkiranje
 svojih vozil uporabljajo parki-
 rišče pri Rdeči dvorani in ba-
 zenu.

Dela na Rudarski 2 so že v te-
 ku in bodo končana 10. 10.
 1988.

Dela na Šaleški 18 so že v te-
 ku in bodo končana 10. 10.
 1988.

Dela na Kidričevi 1—7 se bo-
 do pričela 1. 9. 1988 in bodo
 končana 1. 11. 1988

Dela na Kidričevi 9—15 so se
 že začela in bodo končala 8.
 12. 1988

RISALNI BIRO
&
GRAFIKA
 Prevalje
 Od grafičnega designa
 do tiska
 Kersnikova 17 VELENJE

OGLAS V NAŠEM
ČASU — DOBER
OGLAS

GIBANJE PREBIVALSTVA:

POROKE:

Jožef Kaker, rojen 1936, avto-
 mehanik iz Titovega Velenja in
 Olga Konečnik, rojena 1960, de-
 lavka iz Titovega Velenja. Rober-
 tino Pašič, roj. 1966, monter iz
 Titovega Velenja in Vida Maj-
 hen, roj. 1961, ekonomist iz Tito-
 vega Velenja. Franc Sevcnikar,
 rojen 1960, dipl. elektro inženir iz
 T. Velenja in Stanislava Medved,
 roj. 1962, administ. teh. iz Skor-
 nega.

SMRTI:

Alojzija Zagoričnik, upokojen-
 ka iz Zabukovice 121, rojena
 1898; Alojz Vezonik, Kovinobru-
 silec iz Raven na Koroškem, ro-
 jen 1934; Marija Vjestič, upoko-

jenka iz Mozirja, 30, rojena
 1916; Alojzij Acman, upokojen-
 ec iz Šoštanja, Šlandrova 7 roje-
 na 1928; Francišek Čanč, upoko-
 jenec iz Plešivca 16, rojen 1913;
 Franja Bolha, upokojenka iz T.
 Velenja, c. B. Mravljak 11, roj.
 1906; Petre Janez, upokojenec iz
 Erjavčeve 2 T. Velenje, rojen
 1915; Zvonik Luka, upokojen-
 ec iz Plešivca 56, rojen 1910;
 Jožefa Ograjenšek, gospodinja iz
 Prelske 3 rojena 1930; Alojz Ah-
 čan, upokojenec iz Arclina 59,
 rojen 1908; KOPIČ EDVARD,
 obratovodja iz Vojnika, Cesta v
 Tomaž, 2, rojen 1935; Karel Pe-
 čnik, upokojenec iz Pameč 51,
 rojen 1931; Stanko Bizjak, upo-
 kojenec iz Trnovelj pri Celju
 156, rojen 1910; Jože Gobec,
 upokojenec iz Ponikve 44, rojen
 1928.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka

Antona
Steinerja

1907 — 1988

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, sodelavcem SOZD REK DO RLV-TOZD
 Jamska mehanizacija, Elektro remont in DS Družbeni standard, ter nekdanjim sodelavkam
 Vegrada, sosedom in vsem, ki so z nami sočustvovali, ga spremili na njegovi zadnji poti, poda-
 rili cvetje in izrazili sožalje.

Zahvaljujemo se rudarski godbi in vsem predstavnikom, ki so se s toplo človeško besedo po-
 slovili in pokazali, da so ga cenili, spoštovali in ga imeli radi.

Posebno se zahvaljujemo dr. primariju Fijavžu in osebju bolnišnice Topolšica, ki so mu lajšali
 zadnje bolečine.

VSJ NJEGOVI!

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE SOZD REK DSSS GORENJE SERVIS MODNI SALON	dipl. ing. računalništva ekonomist ali dipl. ekonom. ekonomski tehnik	— organizator računalniških obdelav	3	nč	8	900.000	1
		— vodja oddelka prodaje	5	nč	30	900.000	1
		— saldakontist-pripravnik	x	dč	8	260.000	1
OBČINA MOZIRJE ELKROJ-KONFEKCIJA	prodajalec	— prodajalec	1	dč	8	530.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL = število delavcev

Delavska univerza Celje

ulica barona Urnejkove 6, 63300 Zalec

DELAVSKA UNIVERZA — SCI ZALEC

Vas vabi, da se vključite v eno od naslednjih oblik izobraževanja:

1. OSNOVNA ŠOLA ZA ODRASLE (5., 6., 7. in 8. razred)

2. USO PROGRAMI:

a) Pomožna gostinsko-turistična dela (II. zah. st.):

- kuharski pomočnik
- natakarski pomočnik
- receptorski pomočnik
- sobarica

b) Pomožna skladiščna dela (II. zah. st.):

- skladiščni delavec II

3. SKRAJŠANI PROGRAM (SKR) — (II. zah. st.)

PRIDOBIVANJE, OBDELAVA IN PREDELAVA KO-
VIN

4. SREDNJI PROGRAMI (SR):

a) STROJNIŠTVO (IV. zah. st.)

- oblikovalec kovin
- preoblikovalec in spajalec kovin
- monter in upravljalec energetskih naprav

b) KERAMIK (IV. zah. st.):

- keramik

c) KEMIJSKA DEJAVNOST (V. zah. st.)

- kemijski tehnik (za dela keramika) — vodeno samoizo-
braževanje

d) TEKSTILNOMEHANSKA TEHNOLOGIJA (V. zah. st.):

- tekstilnomehanski tehnik

e) OBLIKOVANJE (V. zah. st.):

- modni oblikovalec
- industrijski oblikovalec

(obvezen preizkus likovne nadarjenosti — 29. 8. 1988)

5. NADALJEVALNI PROGRAM (NAD) — (V. zah. st.)

OBRATNI STROJNI TEHNIK:

- tehnolog

6. IZPOPOLNJEVALNI PROGRAM V STROJI (V. zah. st.):

a) SPECIALIST ZA STROJNO OBDELAVO

b) SPECIALIST ZA HLADNO PREOBLIKOVANJE

pogoj za vključitev v obe smeri je končana IV. zah. stopnja programa kovinarstvo in strojništvo. Šolanje traja 1 leto.

7. VIŠJEŠOLSKI PROGRAMI (VI. zah. st.)

a) VIŠJA UPRAVNA ŠOLA

b) SPECIALIZACIJA ZA KADROVSKO DEJAVNOST (VI/I)

c) VIŠJA ŠOLA ZA ORGANIZACIJO DELA (VI. zah. st.)

8. VISOKOŠOLSKE PROGRAMI (VII. zah. st.):

a) Visoka šola za organizacijo dela Kranj

Informacije po telefonu 711-417 in 711-343 od 7. do 16. ure

XIII. srečanje na Graški gori Tokrat brez izvirnosti

Zvoki narodnozabavnih viž so v nedeljo že trinajstič zapored odmevali na Graški gori. Za prireditelje, Kulturno društvo Ivan Cankar iz Plešivca in uredništvo Radia Velenje, pa seveda za nastopajoče se je naporen dan začel že v zgodnjem nedeljskem jutru v domu kulture v Titovem Velenju.

Prisluhniti je bilo treba vsem prijavljenim skupinam in izbrati tiste, ki bodo nastopili na popoldanskem odločilnem tekmovanju. Na tej preizkušnji je bila tema že dopoldne. Dokazovala je, kako resno se ansambli pripravljajo in kako pomembno mesto dajejo prireditvi na Graški gori.

Na avdicijo je prišlo šestnajst ansamblov in skupin. Izmed teh je stroga strokovna žirija izbrala le enajst nastopajočih za tekmovalni del. Svojo strogost so člani te komisije — Tomaž Tozon, Zdravko Zupančič, Đuro Penzeš, Anka Verdnik, Vinko Šmajš in Dušan Brešar pokazali še enkrat popoldan — med samim tekmovalnim delom. Po mnenju strokovne žirije si noben ansambel ali skupina ni zaslužila nagrade za izvirnost, nagrado na temo

Ansambel Vesna

»Graška gora med NOB in danes« so podelili le eno; za kakovost pa so podelili vse tri nagrade.

Izbralo je tudi občinstvo. Člani petčlanske žirije so bili naključno izbrani obiskovalci prireditve, prišli pa so iz Doliča, Slovenj Gradca, Titovega Velenja in Ponikve pri Sentjurju. Njihov izbor je bil tudi izbor za nagrado, ki jo je v imenu občinstva podelilo uredništvo Radia Velenje.

In kdo so bili tisti, ki jih je strokovna žirija s preizkušnje »spustila« v tekmovalni del? Gornjesavski kvintet iz Bleda, ansambel Golding iz Laškega, Mladi prijatelji, ki so prišli iz Kaniže pri mariborskem Sentjuhu, Kogras iz Spodnje Kungote, vokalni kvintet Bratov Firer z Dolge gore pri Ponikvi, ansambel Sumah iz Plešivca, Bratanci iz Slovenske Bistrice, Generacija z Raven na Koroškem, ansambel Draga Elikana je prišel iz Grosupljeja, s Prevalj so se pripeljali

Ansambel Sumah

Najboljši

Strokovna žirija, kot smo že zapisali, nagrade za izvirnost tokrat ni podelila. Na temo »Graška gora med NOB in danes«, pa je prva nagrada pripadla ansamblu Sumah iz Plešivca za skladbo Šumijo valovi prej lepih poljan, za katero je besedilo napisal Gustl Tanšek.

Nagradili so tudi kakovost izvedbe. Po mnenju žirije je bil to ansambel Vesna iz Topolšice in skladba »Sramežljivi zapeljivec« avtorica teksta in glasbe je Irena Vrčkovnik, 2. nagrada je pripadla ansamblu Sumah, 3. Gornjesavskemu kvintetu.

Nagrado občinstva je podelilo uredništvo Radia Velenje. Posebna žirija, zbrana med poslušalci, se je odločila za ansambel Vesna iz Topolšice.

Korošci, iz Topolšice pa ansambel Vesna.

Povedati je treba, da so tudi tokrat, po končanem tekmovalnem delu nastopili člani ansambla iz vojašnice Borisa Kidriča v Ljubljani, ki neguje tradicije prve slovenske proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča.

Že nekaj let pri organizaciji srečanja sodeluje Odbor Štirinaj-

ste, v njegovem imenu je na srečanju na Graški gori spregovoril vsem prisotnim general Ivan Dolničar, ki vsako leto rad prihaja na to srečanje in pomaga pri organizaciji.

V imenu odbora je podelil posebno knjižno priznanje KUD Ivan Cankar za negovanje tradicij slavne Štirinajste in ansamblu Sumah za skladbo na temo

»Graška gora med NOB in danes«.

Če smo že našli vse pomembnejše podatke, potem je treba dodati še nekaj besed o obisku: manj nas je letos prišlo na Graško goro kot lani in predlani... Razlog nam sicer ni znan. Ugibamo pa lahko: morda je koga zadržala vročina, koga drugega prečuta noč ob velenjskem jezeru, mogoče je ostal doma tudi kdo zato, ker letos ni bilo organiziranega prevoza... Naj bo razlog tak ali drugačen, ni bil vreden, da bi zaradi njega ostali doma. Po mnenju vseh tistih, ki smo prišli, je bilo lepo in prijetno. Zabava je trajala dolgo v popoldne, za marsikoga se je podaljšala še v noč. Posnetek skladb, ki so jih ansambli igrali na Graški gori, skrbno hranimo v uredništvu Radia. Ko boste slišali, si boste rekli — lej, je pa res škoda, da me ni bilo!

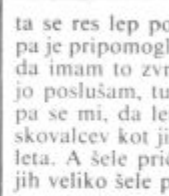
(vos, mkp)

»Rad imam to prireditvev«

Čudovita nedelja je bila. Vredno jo je bilo izkoristiti. To so ugotovljale tudi množice, ki so se zgrinjale na Graško goro, kjer je v organizaciji Kulturno umetniškega društva iz Plešivca, Zveze kulturnih organizacij in Radia Velenje potekalo že 13. — pa zato ne ponesrečeno — srečanje domačih ansamblov. Res je bilo prijetno. Pa to ni samo naše mnenje, delili smo ga s številnimi obiskovalci, ki so na tej prireditvi prvič in tistimi, ki so zraven trinajstič.

MARIJA DOLAR: »Vsako leto sem tukaj. Kako ne bi bila, ko pa sem domačinka, iz Plešivca. Moja sinova tudi sodelujeta pri organizaciji. Obe ta se res lep popoldan, k njemu pa je pripomoglo tudi vreme. Rada imam to zvrst glasbe in rada jo poslušam, tudi še potem. Zdi pa se mi, da letos ni toliko obiskovalcev kot jih je bilo prejšnja leta. A šele pričelo se je, morda jih veliko šele pride.«

OREL FRANC: »Danes smo z družino prvič tukaj. Prihajamo iz Rečice ob Savinji, za prireditve pa smo zvedeli iz radia in vašega časopisa. Radi imamo domačo glasbo, zato odločitev tudi ni bila pretežka in že sedaj lahko rečem, odslej bomo prišli večkrat.«

JANKO REDNAK: »Tukaj sem, ker nastopam v ansamblu Jožeta Šumaha, ki bo danes sodeloval tudi v tekmovalnem delu. V tej zasedbi igramo drugo leto, sam pa igram bas kitaro in klaviature. Drugače igramo na veselnicah, plesih, ampak sodelovati na Graški gori je posebno doživetje. Niti ni toliko pomembno, kako se uvrstiš, veliko je že, da sploh lahko sodeluješ. Mislim, da je tudi poslušalcev precej, čeprav je na začetku bolj slabo kazalo.«

ANTON ČASL: »Tretjič sem letos na tej prireditvi, prihajam pa iz Prevalj. Zelo rad pridem na Graško goro tudi zato, ker sem se tukaj rodil, tu so moje korenine. Pa tudi — to glasbo imam zelo rad. Takšnih prireditev, kot je tale, ki jo danes spremljamo, je premalo. Več bi jih lahko bilo.«

MARIJA GALINEC: »Tudi jaz sem danes tukaj tretjič zapored. Vseč mi je. In ostati mislim, z družino, tja do desete zvečer. Rada pridem zato, ker rada poslušam to glasbo, pa tudi okolje je čudovito. Dobro se počutimo in še bomo prišli, vedno radi in z veseljem. Vseč mi je tudi, če katero skladbo, ki jo danes slišim tukaj, ob kakšni drugi priložnosti slišim na radiu.«

(mkp, A. O.)

Luče ob Savinji

V Lučah ob Savinji so v soboto in nedeljo uspešno izvedli svoj, že 19. po vrsti »Lučki dan«.

Tudi ta prireditvev je v preteklosti doživljala in preživljala vzpone in padce in se nekaj let nazaj povzdignila do najboljše turistične in narodopisne prireditve v Sloveniji. Zavidanja vredno priznanje, ob katerem pa so Lučani lansko leto nekoliko »zadremali«, iz takšnih ali drugačnih razlogov. Pa vendarle, letos so znova zavahali rokave in njihov dan je bil skoraj takšen, kot v svoji

Zanimivo in veselo je bilo v vsej vasi

najboljši izvedbi. Skoraj zato, ker vseh napovedanih in zanimivih prikazov starih navad, običajev in opravil le ni bilo.

Kljub vsemu velja prireditelje pohvaliti. Znova so prelepo vas spremenili v preprost, vendar živ in dovolj zgovoren narodopisni muzej. Brez kakršnekoli »prisiljenosti«, vsakdo si je lahko vse ogledal, se preiskusal v spretnosti obvladovanja nekdanjih opravil, tudi tisti, ki so jih predstavljali so bili sproščeni in sproščene, prijazni, domači, gostoljubni.

Veliko je vredno dejstvo, da Lučki dan nima uradnega, z minutami določenega programa, Luče so obiskovalcem od blizu in daleč na voljo ves dan. Kamorkoli stopiš je nekaj zanimivega, predvsem pa niti slučajno ne moreš biti lačen in žejen, pestra ponudba na vsakem koraku. Zlasti domača, izvirna in predvsem dobra. Res je bilo vroče, ob tem prilžnosti za oddih in osvežitve dovolj, prav tako dovolj spremljajočih prireditev. Denimo nogomet med debelimi in suhimi na bodočem rekreacijskem in za-

bavnem središču više Luč, ki je na sprehod zvalil številne obiskovalce in izzval tudi solze, smeha seveda. Pa prikaz plezanja v strmi steni pri znameniti Iglji, sobotni koncert znanih solistov ljubljanske opere ob orgelski spremljavi Huberta Berganta, vasovanje, harmonikarji, športne prireditve in še kaj.

Ob zares številnih obiskovalcih gneče pravzaprav ni bilo, ljudje so se sprehodili in razkropili po vsej vasi, le jekleni konjički so bili posejani dobesedno povsod, prostora za parkiranje v

Lučah pač ni, čeprav za to prireditelji niso krivi. Še nekaj je značilnega za prireditvev v Lučah. Zares veliko obiskovalcev je bilo v soboto in nedeljo, ogledali so si vse kar so želeli, zatem pa se v hudi pripeki porazgubili ob bregovih Savinje, se tam osvežili in sprostiti. Tudi tako so spoznali tukajšnje lepote, ki jih ne kaže posebej in znova opevati. Skratka, Lučani naj nadaljujejo tako, sproščeno, zabavno in gostoljubno, in njihova prireditvev bo znova med prvimi sorodnimi v Sloveniji.

Veselo in zanimivo je bilo po vsej vasi, perice so bile pridne in vesele tudi, zadnji posnetek pa kaže »ožji« del obrambe debelih.

Mladinsko državno teniško prvenstvo

Razburljive igre, veliko presenečenj

V soboto popoldne so si člani Saleškega teniškega kluba nad vse oddahali. Za njimi je bil teden prizadenev dela in nekajmesečnih skrbi, za njimi je bil namreč teden, v katerem jim je teniška zveza Jugoslavije zaupala organizacijo državnega prvenstva za mladinke in mladince do 18. leta starosti.

Ni lepšega priznanja, kot pohvala tekmovalcev, spremljevalcev, delegata in vrhovnega sodnika Slavka Rasbergerja iz Umaga in selektorja državne mladinske reprezentance Tomislava Liszta iz Zagreba, da so prvenstvo odlično izvedli. In resnično so ga! S tem so dokazali, da se lahko lotijo še zahtevnejših, tudi mednarodnih tekmovanj.

Zato v soboto ob koncu finalnih iger posameznikov, mladincev in mladink, ni bila odveč izjava, sicer utrujenega predsednika organizacijskega odbora in predsednika Saleškega teniškega kluba Janez Erhart: »Organizatorji smo veseli, da se je prvenstvo udeležila večina najboljših mladih igralcev in igralk iz vse Jugoslavije. Pravim večina, ker nekaterih res ni bilo in so s takšnim odnosom tudi razvrednotili naše napore in trud. Vesel sem tudi velikega odziva ljubiteljev igre z belo žogico, vesel pomoči združenega dela velenjske občine in širšega

območja, še zlasti pa se zahvaljujem glavnemu pokrovitelju Gorenju, sponzorju M — Clubu in vsem ostalim 25-tim organizacijam združenega dela, ki so podprle državno prvenstvo, s tem znova prispevale k uveljavitvi našega kluba in doline v celoti. Nepravilčen bi bil, če ne bi posebej pohvalil tudi številnih športnih delavcev Saleške doline, ki so pomagali pri organizaciji tega prvenstva.«

Janina Erhart — izkazalo se je v igri dvojic (VOS)

Na odlično pripravljenih in lepih igriščih ob velenjskem jezeru je bilo privlačno za številne gledalce. Mladinke in mladinci so v glavnem prikazali odlično igranje, predvsem pa ni manjkalo razburljivih srečanj, niti razburljivosti in presenetljivih izidov. Nobeden izmed tistih, za katere so teniški poznavalci sodili, da ima največ možnosti, ni stopil na najvišjo stopnico. Med mladinci v posamezni konkurenci je bil najboljši Goran Mihajlović iz beogradske Crvene zvezde, tretji nosilec. V finalni igri je posvem nadigral Mitjo Votovca iz Portoroža, prvega nosilca (6:1, 6:1). Beograjecan je v polfinalu premagal drugega Slovenca in drugega nosilca Igorja Breznika, kar je bil za vse pravi finale. Breznik je bil najbolj »priljubljen« med gledalci, igral je v »mekenrojevskem« stilu, sicer se zdalec ne tako odlično; po metanju loparja, menjavi teniških čevljev, nespodobnih vzklkih in drugih dodatkih, pa je velikega »vzornika« gotovo prekašal.

Tudi pri mladinkah ni slavila favoritinja na papirju Koganinova, ampak odlična Ercegovičeva iz Splita. Ta je v finalu premagala Zagrebčanko Horvatovo, največje presenečenje

prvenstva, saj se je Horvatova v finalu prebila iz kvalifikacij in do finala brez večjih težav premagala vse svoje nasprotnice. Tudi zaradi nepričakovane uvrstitve v sklepno igro, ji je v finalu zmanjkalo zbranosti in moči, zato tudi poraz 0:6, 2:6.

Velenjska predstavnica Janina Erhart je prišla v četrtfinale, kjer jo je izločila odlična Černetova iz Portoroža, Janina pa se je izkazala tudi v tekmovanju dvojic kjer je skupaj z Orešarjevo iz Zagreba osvojila tretje do četrto mesto. Organizatorji so torej potrdili svoje sposobnosti, obeti so lepi tudi v tekmovalnem smislu, še več pa letošnje državno prvenstvo pomeni za razvoj množičnosti in tenisu Saleške doline in za njeno predstavitev v širšem okolju.

Noč ob jezeru

Noč ob jezeru je bila vesela. Začela se je pravzaprav že popoldan. Ničesar ni manjkalo — tudi ljudi, zabave, glasbe, smeha, svetlobe, diša-

(mkp, A. O.)